

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

ЗАБУТИ ПРО ВЧОРА І ЗАМИСЛИТИСЯ НАД МАЙБУТНІМ

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і вечірнє засідання 20 червня

Учорашнє ранкове засідання парламенту тривало лише півгодини: лідери усіх фракцій виступили із заявами, але оскільки жодних домовленостей про утво-

рення коаліції у Верховній Раді не було досягнуто, головуючий Іван Бокий оголосив перерву у роботі сесії до 16-ї години. І запросив лідерів фракцій політичних сил на чергові перемовини.
(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ НОВИНИ

Кіровоградщина може залишитися без води?

Через заборгованість водопостачальних підприємств перед «Кіровоградобленерго» область може залишитися без води, повідомляє «Інтерфакс-Україна». «Ми намагалися вирішити проблему несплати підписанням чотиристороннього меморандуму, ініційованого місцевою владою. На жаль, головний пункт договору, що передбачає цілковиті поточні розрахунки найбільшого боржника в області — водоводу «Дніпро—Кіровоград», не виконуються. За два останні місяці приріст боргу становить майже мільйон гривень, а його сумарний борг уже значно перевищив 20-мільйонний рубль», — заявив голова правління ВАТ «Кіровоградобленерго» Олександр Ніверчук. Він також повідомив: виходячи із ситуації, що склалася, енергопостачання водоводу «Дніпро—Кіровоград» буде обмежено до рівня розрахунків.

Голодує за зарплату

Мешканець Одеси Руслан Небаян 36-й день проводить у Одесі голодовку з вимогою до державного підприємства «Чоргазморшлях» виплатити йому борг із зарплати за 18 місяців. Небаян розташувався в невеликому наметі, встановленому біля адміністративного будинку «Чоргазморшлях», на вулиці Приморській. Як повідомляє наш власний кореспондент в Одесі В'ячеслав ВОРОНКОВ, це держпідприємство проводить днопоглиблювальні роботи в акваторії морських портів в Україні і за її межами. Через те, що українські порти, в яких «Чоргазморшлях» проводило роботи, не розрахувалися, на підприємстві виникла заборгованість із зарплати.

Однак із усіх працівників «Чоргазморшлях» Руслан Небаян виявився самим наполегливим. Він заявив, що буде голодувати доти, доки йому не виплатять зарплату. Якщо йому під час голодовки стане погано або

він знепритомніє, голодовку продовжить його рідна сестра.

Валіза. Вокзал. Відпочинок

Дорогою на прес-конференцію генерального директора Укрзалізниці Василя Гладких на тему «Організація літніх перевезень пасажирів на залізничному транспорті» заїхала на вокзал. Біля кас, як завжди в літню пору, були черги. Проте невеликі, й особливого ажіотажу не спостерігалося. Можливо, причина в не зовсім літній погоді. Тому від кас усі відходили переважно з квитками.

Як запевнив головний залізничник України, довелося підняти все, що підлягало реставрації. У такий спосіб рухомий склад істотно поповнили. У новому графіку руху пасажирських поїздів, введеному в дію з 28 травня, на 24 пари потягів більше, ніж було торік. Із них на чотири пари більше курсуватиме у кримському напрямку.

(Закінчення на 6-й стор.).

■ СПОРТ

Пораділи — і до роботи!

Тренерів збірної України Олегові Блохіну та його помічникам вдалося виконати задумане — вони таки вивели із психологічної «ями» колектив після провального стартового матчу з іспанцями.

Це вже тепер, після першої в історії українського футболу переконливої перемоги у фіналах чемпіонатів світу (4:0), багато хто заявляє, що, мовляв, команда Саудівської Аравії — не такий сильний суперник. Справді, ця команда не входить до світової еліти. Та і хлопчиками для биття саудівців ніяк не назвати.

(Закінчення на 7-й стор.).

На знімку: Київська міліція «заспокоює» уболівальників нашої збірної команди з футболу під час трансляції матчу між збірними України і Саудівської Аравії.

Фото Сергія СВИТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Про енергетику без краваток

Президент Польщі Лех Качинський запросив Президента України Віктора Ющенка на неформальну зустріч у Польщу в липні цього року за участю лідерів низки інших держав. Цю інформацію «Голос України» підтвердили у Посольстві України в Польщі. У понеділок Ющенко поздоровив Качинського з днем народження по телефону, і вони домовилися зустрітися, щоб обговорити майбутні енергетичні проекти. Зокрема, про добудування нафтопроводу «Одеса—Броди». У неофіційній зустрічі очікується участь президентів Казахстану Нурсултана Назарбаєва і президента Азербайджану Ільхама Алієва.
(Закінчення на 5-й стор.).

Ціна на кордоні з Німеччиною мінус транспортні витрати

«Газпром» розраховує, що «Нафтогаз України» до 1 липня знизить розмір боргу за «спожитий у холодний період понад контракт природний газ до рівня 100 млн. доларів, а до вересня буде цілком погашений». На 15 червня борг становив 370 млн. доларів.

Водночас швейцарська компанія «Росукренерго» може закачати в українські підземні газосховища газ, якщо цього не зробить НАК «Нафтогаз України». Про це заявив учора заступник глави правління «Газпрому» Олександр Рязанов на брифінгу в Москві. Він зазначив, що наступного тижня «Газпром» проведе переговори з урядом України з питання достатності закачування газу «Нафтогазом» в українські ПСГ. На думку «Газпрому», обсяг газу в підземних сховищах «Нафтогазу України» для забезпечення весняно-зимового періоду має становити 16 мільярдів кубометрів.
(Закінчення на 5-й стор.).

Профспілки знову на площі

Сьогодні у всіх обласних центрах України й у містах Київської області відбудеться масова акція протесту профспілок проти підвищення тарифів на комунальні послуги. Загалом у завтрашній акції протесту візьмуть участь 200 тисяч осіб, заявив учора на прес-конференції в Києві голова Федерації профспілок України Олександр Юркін, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

27 червня чергова акція пройде в самому Києві, на неї з'їдуться 100 тисяч осіб із прилеглих областей. На мітингу профспілки мають намір зажадати від Президента скасування рішення про підвищення тарифів на комунальні послуги. Як повідомлялося раніше, тарифи було підвищено з 1 травня цього року, і профспілки вже не раз зверталися до Кабміну і Верховної Ради з вимогою визнати це рішення неконституційним і скасувати його.

КОРОТКО

■ У Херсонському річпорту СБУ провела широкомасштабні антитерористичні навчання.

■ На Волині двох чоловіків смертельно уражено блискавкою.

■ У Туркменістані заарештовано кореспондента радіо «Свобода».

■ У Запоріжжі створено громадський комітет з порятунку історичної спадщини міста.

■ Я ВАМ ПИШУ...

А мітингувати легше

Немає вже ні сил, ні терпіння дивитися на цілу армію пікетувальників. Ситі, веселі, безвідповідальні сидять собі у наметах і байдки б'ють. Молоді здорові люди й не можуть знайти собі гідного заняття та заробітків, окрім як мітингувати. А за що, та проти кого — вони часто-густо й самі не знають. Та цим горе-протестувальникам лопати б у руки — і на городи! Більше б користі було. А то по селах люди від роботи надриваються. Декому вже й дев'ятих десятків пішов, і то трудяться, щоб якусь картоплину та капустину виростити. А в містах — повні сил та здоров'я і, бачите, не працюють, а мітингують. Сором!

В. ПАЛІНА.

Сіверськодоонецьк Луганської області.

Депутати Чернівецької обласної ради вважають, що підвищення цін на газ та електроенергію спровокує в Україні кризу в житлово-комунальній галузі і підніме рівень соціальної напруженості у суспільстві (УНІАН)

У Верховній Раді України зареєстровано проект закону «Про місцеві податки і збори», внесений народним депутатом Валерієм ХОМУТИННИКОМ (інформаційне управління)

Забути про вчора і замислитися над майбутнім

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

(Початок на 1-й стор.).

Лідер фракції соціалістів Олександр Мороз у своєму виступі зауважив, що нині тривала робота над створенням коаліції у різних формах і вже наближається до завершення. За його словами, у варіанті коаліційної угоди демократичних сил вже узгоджено принципові позиції щодо купівлі-продажу землі, міжнародних зобов'язань України, співпраці з НАТО та іншими міжнародними структурами, Росією. Зокрема, в угоді передбачено, що питання вступу України до НАТО вирішуватиметься лише за підсумками референдуму. Олександр Мороз також наголосив на потребі реалізації політреформи, остаточного схвалення змін до Конституції в частині посилення ролі місцевого самоврядування, прийняття змін до податкового і земельного законодавства щодо закріплення податків за територіями.

Голова фракції «Наша Україна» Роман Безсмертний стверджував, що переговори і консультації, які нині тривають, свідчать, що більш як триста депутатів мають спільне бачення кроків, які необхідно зробити для реформування української економіки, зовнішньополітичного курсу тощо. Він закликав «забути про те, що було вчора, і замислитися над майбутнім», запропонувавши створити «стабілізаційну коаліцію».

«Хто запропонує підходи, які дадуть змогу забути те, що роз'єднувало нас учора і рухатися вперед, той вартий

того, щоб об'єднатися у коаліцію», — сказав Роман Безсмертний. І додав: коаліції створюються не заради посад, прем'єра чи глави парламенту, а для виконання програм.

Натомість лідерка БЮТ Юлія Тимошенко звинуватила у гальмуванні створення демократичної коаліції «Нашу Україну». За її словами, після того, як учасники перемовин щодо створення демократичної коаліції поступилися блоку «Наша Україна» посадою Голови Верховної Ради, у «нашоукраїнців» з'явилося ще 275 претензій і вимог. І, як вважає Юлія Тимошенко, лише з однією метою — затягнути процес. «Ускладнюється процедура утворення коаліції, бо «Наша Україна» до обіду веде переговори з демократичною коаліцією, а після обіду — з Партією регіонів», — сказала Юлія Тимошенко. Вона також стверджує, що обидві коаліційні угоди фактично

нічим не відрізняються між собою, і звинуватила «регіоналів» у тому, що вони вже начебто погодилися на вступ України до НАТО.

Проте це твердження спростував заступник голови фракції Партії регіонів Микола Азаров. Він заявив, що на консультаціях, які проводилися, домовлено: рішення про вступ до НАТО може приймати лише народ на всеукраїнському референдумі. Микола Азаров підтвердив готовність Партії регіонів брати участь у створенні стабільної парламентської більшості: «Ми подали руку до співробітництва і сьогодні відкриті для переговорів з усіма партіями і блоками, представленими у парламенті, з метою створення максимально широкої коаліції». «Регіонали» заявили: якщо до 21 червня не буде визначено формат коаліції, Партія регіонів разом із депутатами, які поділяють стурбова-

ність нинішнім станом справ у державі, залишають за собою право обрати керівництво Верховної Ради і приступити до роботи.

У свою чергу, лідер комуністів Петро Симоненко іронічно зауважив: дивимось 90-ту серію серіалу про коаліцію. За його словами, у новообраному парламенті намагаються сформувати коаліцію за принципом «товариства з обмеженою кримінальною відповідальністю», ведуть боротьбу різні фінансові угруповання, а Верховна Рада перетворюється на «політичну біржу». Фракція КПУ запропонувала: оскільки досі не вирішено питання про коаліцію, змінити порядок розгляду питань і негайно приступити до формування керівних органів Верховної Ради. Комуністи вбачають потребу у створенні «антикризової коаліції».

А на початку ранкового засідання народні обранці привітали Володимира Наконечного (на знімку внизу) та Володимира Пехоту (на знімку вгорі) з днем народження.

На вечірньому засіданні виступили народні депутати Олександр Стоян, Ярослав Сухий, Олег Білорус, Євген Гірник та Геннадій Самофалов. Однак, оскільки заяви про створення коаліції не надходило, то головуюча Раїса Богатирьова закрила засідання.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Можливості компромісу вичерпано, але позиції узгоджуються й досі

Після закриття ранкового засідання у парламенті за зачиненими дверима тривали перемовини про утворення коаліції. За словами лідера Партії регіонів Віктора Януковича, консультації відбувалися у форматі всіх п'яти фракцій. Лідер «регіоналів» в інтерв'ю журналістам заявив: якщо нині не буде прийнято рішення про створення коаліції, уже сьогодні, 21 червня, розпочнуть процедуру обрання керівництва в парламенті. «Не буде створено коаліцію — у нас є більшість депутатів, яка згодна приступити до процедури обрання керівників Верховної Ради і рухатися далі», — сказав В. Янукович. За його словами, вже зібрано достатню кількість голосів народних депутатів з усіх фракцій. Віктор Федорович зазначив, що нині тривають перемовини в різних форматах, і все залежатиме від політичної волі фракцій. На запитання, якого кольору буде коаліція, лідер ПР відповів: «Жовто-блакитного, державного». А на запитання, чи готові «регіонали» поступитися посадою прем'єра в обмін на посаду глави парламенту, В. Янукович сказав: «Ми готові до будь-яких компромісів заради наведення ладу в Україні і об'єднання всієї країни». Віктор Янукович також зазначив, що варіанти коаліційних угод неоднакові, і очолювана ним політична

сила не відступить від своїх програмових засад, з якими йшла на вибори.

А лідер соціалістів Олександр Мороз однозначно заявив: «Ми будемо або в коаліції демократичних сил, або в опозиції». Проте він переконаний, що коаліцію таки буде створено — або в демократичному форматі, або між «Нашою Україною» та Партією регіонів. За його словами, продовжувати переговори вже немає потреби, бо «межі компромісу вичерпано остаточно». І тепер ідеться про процедурні моменти, адже кожний народний депутат, перш ніж підписати документ, повинен його прочитати. «Усе буде нормально, коаліцію буде створено, бо Президент не ризикне на дострокові вибори», — вважає Олександр Мороз. А коментуючи заяву Партії регіонів про обрання керівництва парламенту в разі нестворення коаліції, лідер соціалістів зауважив: «Хотів би співісвчувати тому Голові Верховної Ради, якого оберуть не у відповідності з вимогами закону. Тому, очевидно, з цього нічого не вийде».

Опісля лідер фракції «Наша Україна» Роман Безсмертний повідомив, що депутати домовилися, зібравшись о 16 годині, оголосити перерву до сьогоднішнього ранку, а лідери фракцій знову продовжать консультацію.

Олександра КУЧЕРЯВА.

На грані «фолу»

Неофіційний статус України як країни вічних виборів ще нікому не вдавалося заперечити. Поки у вищому законодавчому органі країни справа йде до торпедування помаранчевої коаліції, низка регіонів України розминається на повторних виборах міських голів.

ПЕРЕВИБОРИ в Броварах відбулися через видачу виборчих бюлетенів різних кольорів відтінків і помилки в списках виборців. Цей дуже надуманий привід (подібні бюлетені використовувалися для визначення дійсними голосувань за списками Верховної Ради, а також міської й обласної рад) став достатньою причиною для суду, щоб оголосити вибори міського голови фальсифікованими. Це судове рішення коштувало місцевій казни 410 тисяч гривень.

У ході повторних виборчих перегонів з'ясувалося, що чинний міський голова Броварів — Віктор Антоненко є стабільним лідером громадських симпатій (на перших виборах він отримав 32% голосів виборців). Соціологічні опитування вперто витримували між ним і його найближчим суперником солідний розрив. Відданість мешканців Броварів своєму голові цілком зрозуміла, з огляду на перше місце міста в Київській області за якістю комунального обслуговування. Проте любителі ловити рибу в каламутній виборчій воді не перевелися. У реєстрі брудних виборчих технологій Броварів — підкидні листи з погрозами співробітникам штабу Антоненка, розливання ртуті в кабінеті юриста Оксани Лешук, яка представляє його інтереси, озброєне пограбування одного з агітаторів і навіть безпідставні обвинувачення на адресу В. Антоненка в алкоголізмі.

Однак у виборчій кампанії, що супроводжувалася дев'ятим валом «чорного піару», переміг, як і пророкували фахівці Ін-

ституту політичних і соціологічних досліджень, чинний міський голова, віце-президент Асоціації міст і громад України Віктор Антоненко.

Хоча на першому місці за своєю безмежністю довибори в Черкасах. За результатами виборів 26 березня перемогу заступника голови Придніпровської райради Валерія Пашенка не було зараховано. Причина та, що в агітаційних відеороліках кандидат був знятий у власному службовому кабінеті. У результаті виборчих звинуватив Пашенка в застосуванні адмінресурсу.

Цього разу основна інтрига в Черкасах розгорталася між заступником голови облдержадміністрації Володимиром Косміним (Соцпартія) і директором місцевого домобудівного комбінату Сергієм Одарищем (БЮТ).

Утім, вибори 18 червня тут знову не відбулися. Цього разу через неготовність до голосування виборчих дільниць, роботу яких місцеві депутати елементарно не профінансували.

Володимир БОНДАРЕНКО,
політолог.

Тривогу й обурення з приводу зриву повторних виборів у Черкасах висловила і Народна партія. Як відзначається в заяві політвиконкому партії, зрив повторних виборів є результатом підкилимової боротьби та інтриг відомих політичних партій і опікуваних ними кланів. Народна партія закликала політсили припинити боротьбу за здійснення своїх власних амбіцій і подивитися на проблеми виборців. Водночас «народники» вважають, що офіційну оцінку ситуації в Черкасах повинні дати Генеральна прокуратура і Центральна виборча комісія.

Піскун проти Президента: розгляд відкладено

Вищий адміністративний суд відклав розгляд касації у справі «Піскун проти Президента» до 4 липня у зв'язку з нез'явленням Святослава Піскуна і його представників.

Відповідне рішення було прийнято у зв'язку з клопотанням С. Піскуна та його представника Людмили Паламар. У ньому екс-генеральний прокурор просив перенести розгляд справи, щоб закінчити лікування, передає «Інтерфакс-Україна».

Водночас, приймаючи рішення про перенесення розгляду справи, колегія суддів попередила, що в разі нез'явлення С. Піскуна і його представників наступного разу справу розглянуть за їх відсутності.

Однак представник глави держави, в. о. міністра юстиції Сергій Головатий вважає, що підстав для перенесення справи не було і що представники С. Піскуна «зловживають службовими правами». Він також підкреслив, що в такий спосіб розгляд справи затягують до формування коаліції та уряду.

На знімку: представник у суді Президента України Віктора Ющенка Сергій Головатий у будинку Вищого адміністративного суду України.

Фото
Сергія СВІТЛИЦЬКОГО
(УНІАН).

Ігор ОЛІЙНИК: «Нам треба міняти свої погляди на життя»

■ ХТО Є ХТО

— Ігорі Мирославовичу, ви не приховуєте, що стали головою облради в результаті компромісу, досягнутого між партіями, що входили до обласного виборчого блоку «Наша Україна». При цьому десь на другий план відступає ваша особистість. Вам так не здається?

— Моє обрання — це справді певною мірою збіг обставин. Але сподіваюся, що депутати довірили мені цю посаду тому, що дуже добре мене знають. Адже маю восьмирічний стаж депутата облради, свого часу очолював бюджетну комісію в міській раді. Мене знають і як керівника будівельної фірми «Житлобуд», що спорудила, до речі, і адмінбудинок, в якому тепер працюють депутати. Те, що моя кандидатура не викликала жодних заперечень і не потребувала обговорень, — це, сподіваюсь, оцінка моїх попередніх дій.

— Якби вам довелося представляти Ігоря Олійника, що б ви про нього сказали?

— Я завжди ставлю перед собою високі планки — і в сім'ї, і на роботі. Кажу собі: маю це зробити, і край. Потім — я дуже пряма людина. Багато хто любить чути, які вони хороші. А я намагаюся допомагати не словами, а конкретною порадою: було б краще, якби ви зробили ось так. Не всі це сприймають і, буває, виникають проблеми. Не вмію відпочивати. Так сталося, що останні сім років не був у відпустці. Це мій мінус, бо людині треба час від часу перепочивати. Та коли маєш плани, це важко зробити. Ще дуже ціную час, бо він — найдорожча річ. Люди по-різному ставляться до часу, як і до грошей. Найчастіше розтринькують його. А Бог дав час для того, щоб щось зробити.

— Ігорі Мирославовичу, а яким ви бачите призначення регіону? Чи встигли вже розібратися в його проблемах?

— Для цього я ще надто мало днів на цій посаді. Але маю думку, що ми дуже багаті.

— То чому ж нерідко скаржимося на свою бідність?

— Бо й досі думаємо, що хтось за нас буде працювати. Нам конче треба міняти свої погляди на життя. Перестати запитувати, що для мене зробила держава, а задуматися,

що я зробив для неї. Робити все для того, щоб життя стало кращим. Боротися не з багатими, а з бідністю. Давати людям шанс відбутися. Ось нещодавно я об'їхав сиротинці й побачив величезну проблему. Діти по закінченні інтернатів не мають куди подітися. Повна безвихідь. Їм потрібна допомога. Можливо, треба дати кожному по однокімнатній квартирі в кредит на 10 років. Якось це питання треба нарешті вирішувати.

— А область потягне квартири для сиріт?

— Я вже казав, що ми дуже багаті. Але яка ефективність цього? Як реалізувати те багатство, що в нас є? Як зробити, щоб воно працювало на громаду? Як створити умови для самореалізації людини? Питань багато.

— Нинішній депутатський корпус готовий їх вирішувати?

— Думаю, більшість виборців голосують нині серцем, а не розумом. Здебільшого керуються принципом, подобається мені ця людина чи ні. А що вона зробила в житті до цього, чи здатна реалізувати те, що проголошує, до уваги не береться. Але якщо людина ніколи не зробила навіть огорожі навколо своєї хати, то вона навряд чи щось реалізує і для держави.

— Але на цих виборах уперше голосували не за конкретних людей, а за партійні списки.

— Це так. І проблема в тому, що ми ще не готові до партійних виборів. У нас тільки два відсотки людей перебувають у партіях, а треба, щоб їх було принаймні 15. Правда, у нас активно займається політичною молоддю, в той час як на Заході вона вже давно ні на які вибори не реагує. Тому є надія, що ситуація зміниться.

— Проблеми легше долати, коли в депутатському корпусі панує порозуміння. Чи є воно в нинішній обласній раді?

— Більшість у ній становить фракція «Наша Україна» — 62 депутати із 120. Є консенсус і з іншими партіями, адже всі вони прийшли під гаслом підтримки програми Президента України Віктора Ющенка. Отже, маємо єднатися, працювати дружно і ефективно, щоб її реалізувати.

— Помітно, що ви прагнете всі дискусії, суперечки вивести за рамки пленарних засідань.

— Я справді цього хочу. Якщо в комісіях, де є представники всіх фракцій, добре готуватимуть питання, проблем на сесії з їх проходженням не повинно виникати. Хіба не краще всі неточності, помилки виправляти на стадії підготовки рішення, ніж у сесійній залі?

— Чи плануються якісь зміни у роботі обласної ради?

— Збираємося створити таку структуру, яка посилила б відповідальність людей за конкретні напрями роботи. Обов'язково мусить бути контроль за виконанням рішень. Також маємо намір за кожним районом закріпити депутатів від кожної фракції. Це не юридичне закріплення, але таким буде моє розпорядження. Ніяких прогалин у вирішенні проблем на місцях не повинно бути. Роботи вистачить усім депутатам.

— Органи місцевого самоврядування на місцях нерідко називають владою без влади. Чи достатньо у вас повноважень для виконання своїх обов'язків?

Із досьє «Голосу України»

Ігор Олійник народився 1955 року в селищі Козова Тернопільської області. У 1978 році закінчив Львівський політехнічний інститут, де здобув спеціальність інженера-будівельника. З того часу живе і працює в Івано-Франківську, пройшовши всі щаблі будівельної кар'єри. Останніх 20 років керував потужною будівельною фірмою БАТ «Житлобуд». Має почесне звання «Заслужений будівельник України». Кавалер ордена «За заслуги» III ступеня. З 1990-х років — член Руху. Не раз виборював мандат депутата міської та обласної рад. У травні 2006 року обраний головою Івано-Франківської обласної ради. Одружений. Батько двох дітей, дідуся.

— Повноважень достатньо. Треба лише працювати. Звичайно, між гілками влади нерідко виникають психологічні, суб'єктивні тертя. Але коли ми навчимося чути одне одного, знаходити компроміси, їх помншає.

— Що нам треба змінити не лише у законодавстві, а й у своєму менталітеті, щоб швидше рухатися вперед?

— Я помітив, що наші люди рідко ставляться до себе критично. Скажімо, якби мені хтось висловив нейтральну думку, я ніколи не кричав би йому «ганьба!». А в нас це буває доволі часто. Також помічаю, як у нас не люблять людей, які їздять на дорогах машинах чи досягли якогось успіху в житті. В Америці до таких прагнуть дотягнутися. А в нас не хочуть, щоб українець був багатий. Чи такий штрих. За кордоном, коли на узбіччі стоїть машина з німецькими номерами, біля неї тут же зупиниться німець, щоб надати допомогу. Українець у такій ситуації пройде мимо. Мабуть, це тому, що у нас немає самоідентифікації нації. Зауважте, як багато людей у столиці й нині, через 15 років незалежності, соромляться розмовляти українською мовою. Якось почув від однієї американки українського походження, що вона щороку 4 липня, у День незалежності США, піднімає над своєю будинком американський прапор, бо ця земля дає життя їй і її дітям. Ми їмо хліб з української землі і не поважаємо її. Про це треба говорити. Кожен повинен себе спитати: а що я зробив для цієї землі? Ось і я спитав себе: а чому я не можу на своїй землі керувати? Хіба я менше від інших зробив за свої 50 років для держави? Можливо, я не афішував це на мітингах. Але це тому, що не розумію, чому про любов до країни треба говорити. Хіба

ви кажете мамі щодня, як її любите? Хіба ходите на мітинги, щоб їй це сказати? А чому ми кричимо, що любимо державу? Я не хочу цього робити, бо не люблю пафосу, за яким часто нічого нема. Любов треба висловлювати своїми вчинками, діями, а не словами.

— Здається, наші люди мають ще одну проблему: вони не вірять владі. Як змінити їхню думку?

— Люди не вірять не тільки владі, яку самі ж обрали. Люди часто не вірять самі собі. Стосовно себе, то найперше скажу, що мені не потрібна квартира. І цим я вже закономірив державі 200 тисяч. Я прийшов не для цього чи якийсь інших благ. Свою роль розумію так: я є свого роду менеджер. Мене найняли люди, дали зарплату і через якийсь час маю відзвітувати, що зробив. У мене немає жодних ілюзій. Я розумію, що не переверну світ, бо не я приймаю рішення. Я голова облради, який має організувати роботу депутатів і стежити, щоб були реалізовані рішення, прийняті нею. Уся повнота влади нині у голови ОДА. Такі сьогодні реалії. Коли буде проведено адмінреформу, у нас буде інша розмова. Так, мені не подобається багато речей. Але, щоб їх не було, я не можу переступати, скажімо, через долі людей. Я не Дон-Кіхот. Я прагматик. Я знаю життя. І знаю, що ми не можемо існувати в суспільстві, де постійно говорять, що все погано. Ми повинні дати впевненість: завтра буде краще. Показати: ми для цього сьогодні робимо це, а завтра — те. Люди повинні нам вірити. Зрештою, повинні ж вони чомусь вірити! Єдине питання — вони теж мають щось робити, щоб їхнє життя змінилося.

Дарина НАЗАРЧУК.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

І околиця стане центром

Полтавська міська рада напрочуд активно взялася за ревізію комунальної спадщини. З'ясувалося, що за привабливим фасадом центральної частини міста, завдяки чому Полтава не раз визнавалася містом найкращого благоустрою в Україні, ховаються нерозв'язані проблеми околиць. Тепер взято курс на відновлення «комунальної справедливості», щоб і жителі віддалених мікрорайонів відчували, що живуть в одному з найкращих міст України.

До речі, з'ясувалося, що найнеосвітлішим місцем обласного центру є провулок... Депутатський, де впродовж останніх років не працював жоден вуличний ліхтар. **Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

Полтава.

Заборонили «красиві відповіді»

У Кам'янець-Подільській міській раді запровадили службу звернень громадян. До цього кроку, як повідомив перший заступник міського голови Сергій Бабій, спонукали факти незадовольної роботи з листами та заявами людей. Найбільшим недоліком стали «красиві відповіді» на всі випадки життя. Віднині, запевнив Сергій Бабій, кожному відвідувачу допоможуть грамотно оформити заяву, підкажуть, які документи слід додати, в яких відділах проконсультуватися. Для зручності службу розташували на першому поверсі міськради.

Можливо, це стане першим кроком до отримання сертифікату управління ISO-9001, хоча українським органам місцевого самоврядування цей документ не по кишені. Але в Кам'янці планують його здобути, перед тим підтягнувши обслуговування громадян до належного рівня.

Віра ШПИЛЬОВА.

Заява парламентської фракції Соціалістичної партії про погіршення економічної ситуації в Україні

14 червня 2006 р.

Обираючи новий склад Верховної Ради, народ України покладав надії на поліпшення свого добробуту, підвищення рівня життя. Епіцентром вирішення соціальних та суспільно-політичних проблем завжди була, є і буде економіка країни. Але, на жаль, за напруженою політичною боротьбою під час і після виборів проблеми економіки відійшли на другий план, і нині, в умовах, коли немає повністю відповідальної центральної виконавчої і законодавчої влади, стало доконаним фактом наростання економічної кризи.

Сьогоднішня ситуація характеризується скороченням виробництва у провідних галузях економіки, низькими темпами зростання ВВП, постійним зростанням цін і неплатежів.

Економіка країни починає пробуксовувати, кризу посилює брак системи регулювання повернення ПДВ для великих експортерів. Так, лише по металургійних підприємствах ця сума протягом року зросла на 36 відсотків і станом на 1 травня перевищила 2 млрд. грн.

Погіршення становища в гірничо-металургійному комплексі, хімічній промисловості, машинобудуванні позначилося і на зовнішньоекономічній діяльності України, і на платіжній дисципліні. За зменшення останнім часом експорту товарів на 4,4 відсотка імпорту збільшився на 30,2 відсотка, а негативне сальдо зовнішньої торгівлі товарами становить уже 1,8 млрд. дол. США.

Темпи зростання сум кредиторської і дебіторської заборгованості в 3—4 рази перевищують темпи минулого року. Зростає кількість безробітних — вона вже досягла 1 млн. чоловік. У квітні 2006 року, порівняно з березнем, середня заробітна плата в розрахунку на одного штатного працівника знизилася майже на 2 відсотки. Вперше за останні роки почалося зростання заборгованості з виплати заробітної

плати. З початку року вона зросла на 6,7 відсотка і становить понад 1 млрд. грн.

Уряд втрачає контроль за формуванням цін монополістів. Так, упродовж останніх двох місяців тарифи на транспортування природного газу магістральними трубопроводами для споживачів зросли в 2,3 рази, на електроенергію — на 10 відсотків, знову порушується питання про підвищення тарифів на залізничні перевезення вантажів. До того ж не вирішені питання ціни природного газу і обсягів його постачання не лише для промисловості, а й для потреб комунальної теплоенергетики. Переговори з цього питання зайшли в безвихідь. Не може не насторожувати і зростання цін на газ та комунальні платежі для населення, вони поставили на межу виживання незахищені верстви населення.

Питання вартості енергоресурсів, податковий прес, зруйнована система підготовки робітничих кадрів паралізують роботу металургійних, хімічних, машинобудівних підприємств. Багато з них зупинені або на межі зупинки.

Народ України не повинен бути заручником політичної боротьби за владу. Фракція СПУ звертається до фракцій парламенту, здатних створити коаліцію: час закінчити пошуки вигідних для себе структурних і кадрових рішень, негайно підписати коаліційну угоду, сформувати керівні органи парламенту, створити уряд і приступити до розв'язання найгостріших економічних і соціальних питань, виведення країни із затяжної кризи. Якщо це стосується, скажімо, Партії регіонів і «Нашої України», то пора припинити лицемірство і завершити те, з приводу чого давно ведеться підготовка.

Олександр МОРОЗ,
голова фракції
Соціалістичної партії України.

■ ФОТОФАКТ

В Управлінні євроатлантичного співробітництва Міністерства оборони України відбулася церемонія підписання контракту, який започаткує реалізацію проекту Цільового фонду програми НАТО «Партнерство заради миру» з утилізації надлишкових озброєнь та боєприпасів.

На знімку (зліва направо): представник НАТО Вулент Тюдес, заступник міністра оборони України Володимир Терещенко, керівник спілки підприємств, що займаються утилізацією озброєнь, Олександр Бухало.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У Криму пік активізації кліщів. Санепідстанція радить не ходити в ліси та парки

Є зарплата — буде й пенсія

Хмельницька область. Нові шляхи поповнення Пенсійного фонду шукають у Кам'янець-Подільському районі на Хмельниччині, один із яких — зростання кількості платників. З початку року їх стало більше на 162 особи, а управління зібрало понад 12 мільйонів гривень внесків, що становило 110 відсотків.

У районі нині на одного працюючого припадає два пенсіонери, які щомісяця очікують виплати 10 мільйонів гривень пенсії. Накопичувати ці кошти непросто, бо середня зарплата становить лише 622 гривні. Є підприємства, де вона значно нижча. За підрахунком начальника районного управління Пенсійного фонду України Володимира Турлая, зарплата має стати удвічі більшою, щоб забезпечити виплату середньої пенсії. Тому кам'янчани оголосили війну тіньовикам та боржникам.

Віра ШПИЛЬОВА.

Мистецтво відтворити мить

У **Житомирі** відкрилася виставка робіт фотохудожника Леоніда Шевчука. Почалося відкриття з того, що фотохудожник вручив квіти своєму вчителеві Миколі Александрову. Микола Андрійович, після 34 років служби в армії, пішов у відставку з посади начальника штабу полку зв'язку і залишився в Житомирі. Фотографування, яке було його хобі ще з довоєнних часів, привело на посаду керівника фотостудії в міський Палац піонерів. Леонід Шевчук був одним з перших його вихованців. Нині він працює у різних жанрах. Та найцікавішими є репортажні знімки. Це ті, коли треба вловити мить, щоб вийшов справді неповторний знімок.

Олексій КАВУН.

На знімку: від завідувачки відділу реєстраційних актів цивільного стану Ірини Згонникової вітання приймають Леонід Шевчук та Микола Александров.

Фото автора.

Нотаріусам обіцяють лікнеп

Київ. Учора розпочав роботу І Всеукраїнський форум нотаріусів, присвячений обговоренню шляхів подальшого реформування нотаріату. Основною темою для обговорення став не поділ нотаріату на державний та приватний, а потреба підвищення кваліфікаційного та етичного рівня нотаріусів. Можливо, це пов'язано з тим, що, за даними міністра юстиції, у цьому році зі 166 стажистів-нотаріусів 97 не склали кваліфікаційний іспит. Завдання із забезпечення належного професійного рівня нотаріусів пропонується покласти на загальнодержавну самоврядну організацію — Палату нотаріату, яка здійснюватиме підвищення кваліфікації нотаріусів та вирішуватиме питання про їх профпридатність.

Наталія ВІЛАМОВА.

Отримати обід допомогла прокуратура

Чернівці. Після того, як у місцевій освіті викрили аферу працівниці бухгалтерії та експедитора, які, привласнивши значну частину коштів, призначених на безплатне харчування учнів молодших класів, залишили дітей на голодному пайку, освітянське керівництво взяло це питання на особливий контроль. З 1 лютого до шкільного меню включили сік, каву з молоком, кефір, кисіль, чай, бутерброди та різноманітну випічку. Як запевнила начальник управління освіти міської ради Валентина Малишевська, сніданки молодші школярі отримуватимуть і з нового навчального року, всього на цю справу надано 760 тисяч гривень. Окрім учнів молодших класів, безплатне харчування отримують діти-інваліди, сироти та школярі із багатодітних родин.

Сергій СУЛИМА.

Смерть від блискавки

Івано-Франківська область. У селі Підвербці Тлумачького району блискавка вбила 16-річного хлопця. Того дня він пішов у ліс по гриби. Гроза застала його зненацька. Рятуючись від бурі, Андрій вибіг з лісу і кинувся тікати додому. Коли перебігав поле, блискавка вразила його на смерть.

Дарина НАЗАРЧУК.

У мертвих лелек, знайдених на Київщині, не виявлено пташиного грипу, заявив в. о. міністра охорони здоров'я Юрій ПОЛЯЧЕНКО

Продається... кіт у мішку

Столичні магазини відверто нехтують правами покупців. Такого висновку дійшли фахівці Головного управління з питань захисту прав споживачів КМДА за результатами перевірок 1131 суб'єкта господарської діяльності. У кожного виявлено в середньому по два порушення.

Найпоширенішим є відсутність необхідної, своєчасної, доступної та достовірної інформації про послуги та товари, що реалізуються. Фактично споживачам пропонують придбати «кота в мішку», не повідомляючи ані дати виготовлення продукту, ані назви його виробника.

Тільки за перші чотири місяці 2006 року фахівці управління призупинили реалізацію 42,6 відсотка перевірених хлібобулочних виробів, 40 — кондитерської продукції, майже 86 відсотків борошняних, круп'яних та макаронних виробів. Із перевірених 16,399 т молока та молокопродуктів зупинено реалізацію 96,2 відсотка! Не кращі справи з рибою та м'ясом. Під час перевірок не знайдено жодного магазину, в якому за всіма правилами продавали б плодоовочеву продукцію. Зазвичай реалізатори не повідомляють назву виробника та його адресу, умови та терміни зберігання продукту, про наявність у ньому шкідливих речовин.

Як повідомили в управлінні, за даними першого кварталу поточного року, 158 підприємств продавали та виготовляли товари, які не відповідають вимогам нормативних документів, 282 продавали їх без супровідних паперів, а 131 реалізовував продукти з вичерпаним терміном придатності.

Нерідко пропонували відверто не-

Десять мільйонів прилипло до рук

Саме таку суму кредитних коштів викрали в одному із комерційних банків шахраї в результаті добре продуманої афери. Як повідомили у центрі громадських зв'язків МВС у Хмельницькій області, правопорушники надали до місцевої філії банку документи для відкриття кредитної лінії, залишивши під заставу чужий товар. Отримані у такий спосіб кошти вони зуміли легалізувати та привласнити.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

■ **ФОТОФАКТ**

У Миколаєві на вулиці Артилерійській водій вантажівки на перехресті не пропустив автобус. Унаслідок чого сталося бокове зіткнення. Від удару вантажівки автобус перевернувся на бік. Його пасажирами були 27 військовослужбовців строкової служби. Кількох з них із струсом мозку направили до військового шпиталю.

Фото ЦП ГУ МНС України в Миколаївській області.

безпечні для здоров'я товари. В одному з найбільших оптово-роздрібних торговельних центрів столиці в Дарницькому районі фахівці управління припинили реалізацію 1440 банок «Ікри лососевої зернистої» другого гатунку. Запах та зовнішній вигляд «делікатесу» не викликали і найменшого бажання його спробувати. Лабораторні дослідження підтвердили: ікра непридатна до вживання. Управління вида-ло підприємству припис про припи-

нення реалізації сумнівних товарів та усунення порушень. «Забраковану» продукцію магазин має повернути виробникові.

Протягом 5 місяців цього року Головне управління надіслало до контролюючих органів (зокрема, до столичного Департаменту у справах захисту прав споживачів) 684 матеріали на порушників.

*Ганна ЛУКАНСЬКА.
Малюнок Віктора ПОПОВА.*

Полтава без гарячої води. Хто наступний?..

Обласний центр із 308 тисячами жителів залишився без гарячого водопостачання. Це сталося через те, що основне теплопостачальне підприємство міста «Полтаватеплоенерго» заборгувало компанії «Газ України» лише у 2006 році більш як 9 мільйонів гривень, **передають «Українські новини»**. Водночас місто не може надати компенсацію «Полтаватеплоенерго» зі свого бюджету, оскільки підприємство перебуває в обласній власності.

Техніка безпеки для реклами

У Луганську проводять інвентаризацію всіх наявних біг-бордів. Останнім часом почастишали випадки травмування рекламними щитами. У цьому зв'язку територіальне управління Держпромміськнагляду і міське управління праці та соцзахисту населення забили на сполох. Не дотримуються правила охорони праці та техніки безпеки, чимало рекламних конструкцій розміщено поблизу проїжджої частини, на перехрестях доріг, поруч із пішохідними переходами, тротуарами. Щоб не допустити виробничого травматизму в роботі з розміщення рекламної продукції, після інвентаризації запрацює нова система, згідно з якою підприємці можуть розміщати рекламу на біг-бордах тільки за наявності дозволу експертизи і створення умов для праці.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Тривають «земельні» протести

Більш як на дві години кримські татари паралізували рух на трьох найжвавіших вулицях Сімферополя і біля будинку уряду автономії. Учасники акції, вимагаючи безплатного виділення їм земельних ділянок на південному узбережжі та в адміністративному центрі Криму, безперервно ходили пішохідними переходами. Спроби міліції відновити рух були марними, бо «пішоходи» уваги на вимоги правоохоронців не звертали. Блокування руху закінчилося побиттям одного з водіїв, машину якого пошкодили.

Тим часом чергове захоплення землі, що перебуває у колективній власності, відбулося в селі Новопавлівці Бахчисарайського району. А в сусідньому населеному пункті — Фонтанах — під час бійки за межу травмовано працівника міліції. Постраждалого госпіталізовано в очне відділення Республіканської клінічної лікарні. За фактом заподіяння травми триває розслідування.

Доки кримська влада вирішує, що робити з понад 40 самозахопленнями на півострові, 25 з яких навколо Сімферополя, активісти «полян протесту» вже почали їх терміново забудовувати. Мотивують свої дії тим, що, мовляв, у Рескомі земельних ресурсів виділити їм землю офіційно пообіцяли одразу після призначення нового уряду автономії. Однак до-

сі жодних рішень не прийнято. Кримські депутати вважають: щоб ліквідувати самозахоплення, потрібно провести повний облік вільних ділянок і надавати їх усім, хто того потребує, а надані незаконно — вилучити. Представник Президента в Криму Геннадій Москаль зазначає, що передусім необхідно розібратися, кому належать вільні землі та як їх використовують. Створена робоча група з врегулювання земельних відносин під керівництвом голови ВР АРК Анатолія Гриценка від коментарів на цю тему утримується.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

Хмарочос у Санкт-Петербурзі

«Газпром» побудує найсучаснішу висотку, яких у Півтері (а то й в усій Росії!) ще не було. У конкурсі ескізних проєктів ділового центру «Газпром-сіті» брало участь більш як 40 провідних зодчих планети. І місто вибрало сім архітектурних майстерень, що через п'ять місяців мають надати ескізи майбутнього хмарочоса.

Уже відомо, що комплекс розміститься на території приблизно в 25 гектарів, поруч з готелем «Охта» навпроти будинку Смольного. Будівництво коштуватиме 60 млрд. рублів. Дві третини цих коштів, виділених на будівництво хмарочоса, піде на благоустрій на-

бережних Неви й Охти та розвиток інфраструктури Червоногвардійського району. А це — пряма користь місту і горожанам. Однак думки жителів міста не завжди збігаються з думками керівництва. Заперечення скептиків — будинок не впишеться в історичний вигляд Північної столиці. Багато хто хоче бачити Петербург містом, що асоціюється з романтикою білих ночей, розведеними мостами і неповторними ансамблями Палацової площі, Невського проспекту і Театральної площі.

Тетяна КРАВЧУК.
Санкт-Петербург.

■ ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У Центральному парку культури та відпочинку столиці на літньому майданчику Маріїнського парку відбулося свято для дітей «Здорове дитинство — щасливе дитинство».

■ СВІТ КОРОТКО

США
Війна санкцій

Сполучені Штати запровадили фінансові санкції до президента Білорусі Олександра Лукашенка, якого вони звинувачують у придушенні демократії. Лукашенко цього року втретє зайняв президентську посаду в результаті виборів, які західні спостерігачі не визнали ані вільними, ані справедливими. Зі свого боку, офіційний Мінськ і спостерігачі від СНД не побачили в них серйозних порушень. Американське міністерство фінансів заморозило всі авуари президента Білорусі в Сполучених Штатах і заборонило американським громадянам і компаніям вести з ним справи. Такі ж санкції запроваджено до ще дев'яти білоруських керівників, у тім числі трьох міністрів і глави державної мовної компанії.

ТУРКМЕНИСТАН
Шпигунський скандал

Міністр національної безпеки Туркменистану Гельди-мухамед Аширмухамедов заявив, що радник із культури посольства Франції в республіці Енрі Томассіні та працівник представництва ОБСЄ в Туркменистані громадянин Франції Бенжамін Морро обвинуваються в шпигунстві. Відповідні факти було озвучено на нараді президента Туркменистану Сапармурата Ниязова з керівниками силових структур країни, яка транслювалась по національному телебаченню. Вислухавши повідомлення глави МНБ, Ниязов доручив відповідним структурам продовжити почате розслідування, надавши йому відкритості й гласності.

ПІВДЕННА КОРЕЯ
Останнє американське попередження

Посол США у Південній Кореї Александр Вершбоу заявив, що Вашингтон хотів би мати з КНДР нормальні відносини, і закликав Пхеньян не проводити ракетні випробування. «Ми сподіваємося, що північні корейці не робитимуть свої випробування», — відзначив Вершбоу. Минулого тижня у США та Японії з'явилися повідомлення про підготовку КНДР до запуску міжконтинентальної ракети «Тепходон—2». Уперше ракету такого типу запустили в 1998 році. Пролетівши над Японією, вона впала в Тихий океан. Чутки про можливий запуск нової ракети, яку можна оснастити бойовим зарядом, особливо зачепили США та Японію, чії відносини з КНДР гірші, ніж в інших країн.

ІНДІЯ
Міністри допомагали повіям?

Учора в Індії за причетність до секс-скандалу заарештовані два міністри попереднього уряду штату Джамму і Кашмір — Г. А. Мір та Р. Маттоо. Їх звинувачують у звідництві й потураних проституції. Скандал набув розголосу після того, як одна з жертв колишніх міністрів привселюдно звернулася до суду, вимагаючи покарати колишніх високопоставлених чиновників. Ці обставини стали надбанням гласності і причиною масових заворушень у Кашмірі минулого місяця. Регіоном прокотилася серія демонстрацій з вимогою притягти до відповідальності політиків, особисто замішаних у «живій торгівлі».

КИТАЙ
Дождова атака

Зсув у провінції Сичуань на південному заході Китаю призвів до загибелі не менш як 11 чоловік, повідомляє китайське агентство Синьхуа. Ще шестеро селян зазнали травм. Через удар стихії, спричинений сильними зливами, з району лиха довелось вивезти понад дві з половиною тисячі місцевих жителів.

Ціна на кордоні з Німеччиною
мінус транспортні витрати

(Початок на 1-й стор.).

Крім того, «Газпром» більше не має наміру дотувати країни СНД, і ціна поставок газу для цих країн має розраховуватися за формулою: ціна на кордоні з Німеччиною мінус транспортні витрати.

Отже, попри всі угоди, зокрема україно-російську про 95 доларів за тисячу кубів на кордоні з Росією, такий принцип буде застосовано у відносинах з Білоруссю, Україною, Молдовою та іншими країнами СНД.

Водночас урядові Туркменії і «Газпрому» у понеділок не вдалося домогтися про постачання

туркменського газу в Росію з другого півріччя 2006 року, повідомив туркменський представник, близький до переговорів. «Сторони обговорили питання, пов'язані із закупівлею російською компанією туркменського природного газу, його ціну й обсяги поставок на другу половину 2006 року і на наступні три роки», — заявив він. «Однак згоди з цих параметрів поставок газу не було досягнуто, і переговори відкладено для проведення консультацій з російським керівництвом», — додав туркменський представник.

Катерина повертається до Одеси?

Імовірно, що імператриця повернеться на те місце, де вона була до 1920 року, — на площі, що носила колись її ім'я. Заступник одеського міського голови Михайло Кучук повідомив, що нині розглядають питання про відтворення пам'ятника імператриці Катерині II, відповідно до рескрипту якої було засновано Одесу.

Після демонтажу монумента на його місці з'явився пам'ятник Карлу Марксу. А ще пізніше площу стали йменувати Потьомкінською, і на ній встановили скульптурну композицію, присвячену повсталим матросам броненосця «Потьомкін».

За рішенням міськвиконкому «потьомкінці» переїдуть на но-

ве місце — до головних воріт Одеського морського торговельного порту.

— В одному із музеїв міста, — розповів Михайло Кучук, — є фрагменти пам'ятника Катерині II. — А відсутні частини можна відновити за фотографіями і гравюрами.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Тарасюк про права людини

Учора в. о. міністра закордонних справ України Борис Тарасюк взяв участь у І-й сесії новоствореної Ради ООН з прав людини у штаб-квартирі ООН у Женеві.

У своєму виступі Тарасюк окреслив бачення Україною подальшої

роботи ради і поінформував про стан дотримання прав людини в Україні.

Нагадаємо, 9 травня Генеральна асамблея Організації Об'єднаних Націй обрала Україну членом Ради з прав людини.

Про енергетику без краваток

(Початок на 1-й стор.).

А день народження польського президента був у неділю. Як повідомили в Посольстві Польщі в Україні, Качинський провів його традиційно з родиною. Без черг із квітами і подарунками. І тільки в понеділок приймав офіційні поздоровлення. Що стосується енергетичних проєктів, то цю тему планували серйозно обговорити на економічному форумі у Яремчі 26—27 червня. Однак зустріч було перенесено на невизначений термін, оскільки політичному Києву тепер, як ви розумієте, не до форумів.

У принципі влада налаштована оптимістично і заявляє, що нафтопровід Одеса—Броди почне працювати в аверсі вже 2007 року. В. о. міністра палива і енергетики України Іван Плачков днями заявив, що в цілому проєкт визнано рентабельним, і тепер ведуться роботи з потенційними постачальниками нафти з Азербайджану і Казахстану. «Відпрацьовуємо з нашими польськими колегами в рамках «Сарматії» створення концерну і розширення учасників проєкту», — підсумував міністр. Нагадаємо, нафтопровід Одеса—Броди завдовжки 674 км (діаметр 1020 мм) побудовано у 2001 році. Україна протягом кількох років безуспішно намагалася домовитися про транспортування каспійської нафти по ньому в прямому напрямку. Не отримавши конкретних пропозицій з боку компаній, український уряд наприкінці червня 2004 р. дозволив компанії російсько-британської ТНК-ВР використовувати трубопровід для транспортування російської нафти в реверсному напрямку в обсязі 9 млн. т на рік.

■ ФОТОФАКТ

На ВАТ «Чернігівське хімволокно» введено в експлуатацію найновіший у СНД каландровий цех. Високотехнологічне німецьке обладнання дає змогу робити якісне просочення та термообробку кордових і технічних тканин. На знімку: машиніст Олександр Петрушенко показує в дії автоматичну систему фіксації і зшивання стиків.

Фото
Володимира КОШМАЛА
(Укрінформ).

Учора в Шостці утилізували близько 50 переносних зенітно-ракетних комплексів, які були на озброєнні Збройних сил

■ ФОТОФАКТ

Фото Марії КОРНІЙЧУК.

У поліській глибинці — селищі Томашгород на Рівнині, гостинно відчинила двері нова амбулаторія сімейної медицини. Вона обслуговуватиме не лише томашгородців, а й мешканців довколишніх сіл.

На знімку: під час відкриття лікувального закладу.

■ ТЕМА

Час розплати ще не настав, але...

З'ясується, донедавна ми навіть не підозрювали, які багаті. Принаймні не особливо замислювалися, скільки газу в пункті «А» входить у трубу і скільки його й куди витікає. Тепер все відразу: з першого липня платитимемо Росії за нього за європейськими цінами. Була надія на дешевший туркменський газ, але його постачальники теж правлять дорожче — з 66 до 110—125 дол. за одну тис. куб. м. Візит Президента Ющенка до Ашгабата, що мав відбутися днями, відкладається на невизначений час. А під час телефонної розмови глави нашої держави з його туркменським колегою, коли йшлося про взаєморозрахунки за раніше постачений газ, Ниязов нагадав, що ми досі за нього не розрахувалися, заборгувавши 63 млн. дол. Якщо сторони не домовляться (читай, якщо ми не переконаємо Туркменистан), то експерти прогнозують крах української економіки.

Екс-канцлер ФРН, а нині топ-менеджер концерну «Газ-пром» Герхард Шрьодер на щорічній конференції інвесторів заявив, що в Європи немає інших, крім Росії, постачальників енергоносіїв. Його заяви спонукають до роздумів. Скажімо, про те, що «суверенна держава повинна платити за газ ринкову ціну. Тоді, як Україна платила 50 дол. за одну тис. куб. м., ми платили 240. Привілеї для України були вражаючі». Екс-канцлер ще раз нагадав, що «проект Північноєвропейського газогону не спрямований проти будь-кого»: Європа дбає про власну енергетичну безпеку...

Якщо досі європейці розглядали газовий конфлікт України та Росії як суто двосторонній, то нині оцінки інші. Особливо на тлі наших заяв про те, що в разі підвищення Росією ціни на газ Україна збільшить вартість його транзиту. Ми так налякали Захід, що керівний орган ЄС напрацьовує документ про розвиток стратегічного партнерства з державами — головними виробниками, споживачами та країнами, які здійснюють транзит енергоносіїв. Пріоритетом стане завершення переговорів щодо Протоколу про транзит. Енергетичної хартії і забезпечення її ратифікації тими країнами, які документ уже підписали. Крім цього, держави-сусіди, зокрема Україна, мають приєднатися до енергетичної угоди 2005 року, де йдеться про створення законодавчої бази для входження цих держав до інтегрованого енергетичного ринку. Тож зрозуміло, що нам не світити маніпулювати «трубою» як заманеться.

Такі події відбуваються у світі, а в центрі стоїмо ми. Бо нам, хоч як крути, буде найгірше. Тож час замислитися, що ми наробили й задля чого? Теза про «погану» Росію уже не переконує, хоч деякі провладні ЗМІ знову розкручують тему, цього разу вже «антиукраїнської позиції Європи й зокрема Німеччини». Може, годі звинувачувати всіх, а запитати в уряді, правлять партій, як вони довели нас до такого життя? Заради якої такої «незалежності» зіпсували відносини з найближчими сусідами, з якими єднає пуповина не лише родинних і слов'янських зв'язків, а й передовсім енергетичних? Щоб утішитися тим, що ми нині — найбільший покупець «Боржомі»?

Європа шалено шукає можливостей власної енергетичної безпеки, альтернативні джерела енергії, а після наших «обіцянок» Росії — вже й транзитних. Ми ж бо, ображаючись на весь світ, обходимося лише балачками. Газу в нас катастрофічно бракує, як і коштів на нього, а уряд шукає винуватців зовні. Ми звикли з газом жити на таку широку ногу, що навіть не замислюємося, що могли б бодай заощаджувати дороге й дефіцитне паливо. Тим часом про економію навіть на побутовому рівні не йдеться, а влітку його витрачається навіть більше, ніж взимку...

Ініціативу знову взяли інші: президент Польщі запрошує президентів України та Азербайджану, Казахстану. З тим, щоб обговорити «бородате» питання — як усе-таки ефективно використовувати газогін «Одеса — Броди»? А скільки можна говорити про очевидне? Може, й нашою уряду вже час щось робити конкретне?

Валентина ПИСАНЬКА.

Постійний представник Президента України в АРК Геннадій МОСКАЛЬ заявив, що незадоволений малою кількістю україномовних програм на кримському телебаченні

Відкритий лист почесному голові партії «Народний Союз Наша Україна» Віктору Андрійовичу Ющенку від громадськості Чернігівщини

Шановний Вікторе Андрійовичу! Звернутися до Вас як почесного голови партії «Народний Союз Наша Україна» змушує нас кризова ситуація, що склалася на Чернігівщині в діяльності партійної організації.

Невдовзі після перемоги Майдану, з лютого 2005 року, в Чернігівській області почалися дивні та незрозумілі дії з боку тих, хто, прикриваючись Вашим ім'ям, посів державні керівні посади в регіоні, а пізніше, використовуючи владні важелі впливу, — керівні посади і в структурах нової партії «Народний Союз Наша Україна».

Відтоді область охопили такі явища, як переділ бізнесу, захоплення сфер впливу в різних структурах. У цьому процесі довелося відчувати беззаконня і представникам бізнесу, і громадськості.

Все це тісно пов'язано з ситуацією, що склалася в лавах обласної організації партії «Народний Союз Наша Україна». Під час формування її структур було зроблено все, аби відсторонити активістів громадських організацій. Керівні структури НСНУ в регіоні були сформовані здебільшого з осіб, у різний спосіб залежних від обласного керівництва партії. По суті, вона стала штучною, «кишеньковою» структурою у власності обмеженого кола осіб, нової так званої «партноменклатури», що за фантастично короткий термін призвела до різкого падіння її авторитету серед населення. Ані «партією Майдану», ані «партією Президента» НСНУ не стала. Не стала вона і носієм та уособленням національно-демократичних прагнень українців.

Характерним є те, що під час виборів 2006 року формування списків кандидатів в депутати всіх рівнів здебільшого відбувалося кулуарно, а місця у списках стали предметом торгів, хабарництва і корупції. Крім того, обласне керівництво НСНУ з невідомих причин віддавало перевагу та підтримку то одному, то другому кандидату на міського голову Чернігова від інших партій, приймаючи ці рішення кулуарно і не враховуючи думки однопартійців. Унаслідок таких прорахунків та непослідовності на даний час МІСТО ЗАЛИШИЛОСЯ БЕЗ ГОЛОВИ. У багатьох однопартійців виникає закономірне запитання: невже в НСНУ на всю область немає ані кадрового потенціалу, ані достойних людей, щоби висунути на таку відповідальну і ключову посаду власного кандидата?

Є всі факти стверджувати, що виборча

кампанія 2006 року будувалася без визначення стратегії та залучення активу громади, навіть із членів НСНУ. Результати виборів у Чернігівській області (переважно п'яті та четверті місця до рад різних рівнів) показали, що населення не довіряє партії. По суті, НСНУ програла вибори, відповідальність за що несе її керівництво.

У будь-якій відкритій структурі після цього мали б бути зроблені відповідні висновки. Проте у нас цього не відбулося. Більше того, оскільки після поразки на виборах в обласній парторганізації посилюлося невдоволення діями свого керівництва, було розпочато відверті «чистки» в організації. Почалися безпідставні звільнення з виконкомів активних, досвідчених працівників тільки тому, що вони мають стійку і принципову позицію. І таке свавілля партійного керівництва посилюється. Без попереджень та відповідних обґрунтувань фабрикуються документи на вилучення зі списків кандидатів в депутати, «не свої» в будь-який спосіб виводяться з керівних структур організації.

Ми мимоволі доходимо висновку, що, по суті, партії в прямому розумінні цього слова у нас не існує. Є лише привласнений обмеженим колом осіб бренд «партії Президента», який ці особи використовують для вирішення власних, приватних питань. Недаремно в народі НСНУ вже прозвали «партією номенклатури» та порівнюють з КПРС.

Усе це змушує нас вкотре запитати себе: а чи справді це та партія, яку, як ми сподівалися, народив Майдан?

Це питання ми вже не раз ставили самі собі та керівництву партії. Нас запевняли, що з часом усе владнається, а тому не варто виносити назовні наболілі питання в передвиборний час, бо це зашкодить «справі Майдану», партії та Віктору Андрійовичу. От і дочекалися, що на виборах НСНУ потерпіла фактичну поразку, надана можливість реваншу антидержавницьким силам.

Ситуація на Чернігівщині, якщо не буде вчасно виправлена, може стати характерним прикладом, а може, й застереженням стосовно кризи в партії. Напевно, саме тепер назріла потреба внутрішньопартійної дискусії про подальший її розвиток. Адже від того, чи буде вчасно подолано цю кризу, залежить майбутнє «Нашої України», а можливо, і всієї країни.

З огляду на це ми звертаємося до Вас,

Фото автора.

Крізь роки й випробування

Бойову виучку демонстрували воїни 8-го армійського корпусу вихідними днями на центральному Соборному майдані Житомира. Об'єднанню виповнилося 60 років. Спочатку це була 8-ма механізована армія, створена з підрозділів, що дійшли до Відня й Праги, потім танкова армія, а з 1993 року — 8-й армійський корпус. Нині він є основою сил швидкого реагування.

З нагоди знаменної дати урочисто відкрито пам'ятник першому командувачу об'єднання, Герою Радянського Союзу Миколі Пухову (на знімку). П'ятеро тих, хто продовжував його справу, теж були Героями, двоє з них мали дві Золоті Зірки. Суворою школою для воїнів

стали Афганістан та Чорнобиль. Льотний склад армії брав участь у гасінні реактора з повітря, бійці інженерного полку — в очищенні даху від радіоактивних уламків та їх вивезенні... Близько півтори тисячі військовослужбовців об'єднання нагороджені медаллю ООН «На службі миру» — вони брали участь у миротворчих операціях у колишній Югославії, Лівані, Сьєрра-Леоне. А ще був Ірак, де довелося зазнати болю втрат.

Під час відзначення 60-річчя об'єднання, що проходило в театрі, низці військовослужбовців було вручено нові погони.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Валіза. Вокзал. Відпочинок

(Початок на 1-й стор.).

Подбали і про дітей. Для них на кожній залізниці додали дитячі вагони. На жаль, безплатні перевезення для школярів на час канікул Укрзалізниця відмінила. Пояснює це тим, що треба розвивати галузь. А це потребує великих коштів. І хоча решту пільг ніхто не скасовував, керівник Укрзалізниці вважає, що краще дати людям гідну пенсію і

зарплату, а квитки вони придбають самі.

Значний акцент залізничники нині роблять не на реставрацію вагонів, а на закупівлю нових. Уже цього року мають з'явитися 32 суперсучасні вагони «Україна-2». Для цього Укрзалізниця бере кредит, а також залучатиме власні кошти, працюватиме система лізингу.

Надто актуальною видалася для журналістів і

проблема харчування на залізниці. Те, що пасажир під час поїздки забезпечуватимуть ще й продуктовим набором, очільник Укрзалізниці вважає позитивом. А підштовхнуло до цього опитування пасажирів, 90 відсотків із них, сказав Василь Іванович, були за таке харчування. Поки що експеримент запровадили вибірково на експрес-поїздах, та згодом хочуть пошири-

ти на всі. Коштуватиме це для пасажира плацкартного вагона 5—7 гривень, для купе — 12—14 та для СВ — 14—20. А стосовно неякісного обслуговування та спекуляції квитками Василь Гладких порадив звертатися за телефоном «гарячої» лінії в Києві: 465-14-65. Також на кожному вокзалі є інспекція за якістю пасажирських перевезень.

Марина КРИВДА.

Пораділи — і до роботи!

(Початок на 1-й стор.).

Так, у них є певні проблеми. Але хіба їх немає в нас? «Нам пощастило, що забили швидкого м'яча, — сказав журналістам у прес-центрі на стадіоні в Гамбурзі зірваним голо- сом наставник української команди. — Після цього команда немов скинула з плечей важкий камінь невпевненості. І грала так, як вона насправді вміє. Хоча сказати, що все це мало бездоганий вигляд, гріх. Є в нас багато проблем. Та, погодьтеся, зіграли ми потужно, а перемогу здобули переконливо».

Якщо чесно, то всі ми з тривогою очікували гамбурзької зустрічі нашої команди. Надто вже розчарувала вона нас у Лейпцигу на старті ЧС—2006. У багатьох почала танути віра в колектив. А збірній Саудівської Аравії, якій втрачати нічого, було цілком до снаги зіграти з нашими, скажімо, внічию.

Від усіх цих розмов і прогнозів голова йшла обертом. Але збірна України має пишатися своїми вболівальниками. Величезне бурхливе синьожовте море розлилося ще зранку в понеділок вулицями і майданами чарівного Гамбурга. Дуже багато вболівальників приїхало з України. Та й укра-

їнська діаспора в Німеччині не менш потужна і злагоджена. Це стало особливо зрозуміло, коли трибуни стадіону заповнилися по вінця. І неозброєним оком було видно, що переважну підтримку на них мала одна команда. І рокотала, мов грім з блискавицями, ця потужна армія, і постійно лунало: «Віва, Україно!». Нікого не злякали спека вдень, злива перед матчем, а потім дощ.

Особливу увагу вболівальників привертали знамениті місцеві улюбленці — брати Клички. Вони охоче роздавали автографи, а їхні кремезні статури, світлі, добрі і спокійні погляди вселяли в душі людей надію і впевненість.

Отож за такої шаленої підтримки важко було не зіграти як слід. До речі, перед зустріччю познайомився з фотокореспондентом з міста Перт (західна Австралія) Богданом Верхо-

мієм (на знімку). Він прилетів з іншого кінця білого світу з однією метою — стати свідком історичної події в українському спорті. І навіть думати не хотів про те, що українці не виграють у другому своєму матчі на німецьких теренах.

На початку поєдинку відчувалося певна знервованість у діях нашої команди, яка зазнала чергових кадрових втрат. Напередодні під час тренування травмувався і не зміг узяти участі в зустрічі один із стовпів нашої оборони — Володимир Єзерський. Сталися певні перебудови. У стартовому складі з'явилися В'ячеслав Свідерський і Сергій Ребров. Забігаючи наперед, відзначу, що Сергій діяв дуже добре. І зрештою створив маленьке диво — забив гол метрів із тридцяти!

А перший крок до перемоги зробив, чи не найкорисніший в цьому матчі серед наших, Максим Калиниченко (організатори назвали його найкращим у нашої команди). Півоборонець багато і корисно працював, віддавав точні паси, ефективно виконував майже всі стандартні положення. Зрештою, сам забив м'яча. Але то було значно пізніше. А в дебюті він подав кутового, і Андрій Русол, котрий набігав, успішно зіграв на випередження.

Звичайно, представники Азії намагалися виправити становище. Однак відчувалося,

що наша команда зловила кураж і поступатися ніяк не збирається. Накрутив півкоманди Андрій Шевченко (перед зустріччю на удачу він коротко підстригся) і виклав м'яча під удар Олегові Гусеву. Проте той не влучив у порожні ворота.

Шевченко ще не набрав своєї найкращої форми. Але майстер завжди залишається на рівні. Одразу по перерві Андрій після подачі Калиниченка зі штрафного красиво забив головою. А потім віддячив асистентові чудовою голевою передачею. Хоча міг і сам влучити. «Я

— Ні. Але наші шанси не такі вже великі, бо є чимало сильніших від нас команд. Однак ми боротимемося не шкодуючи живота. І вже завтра розпочнемо спеціальну підготовку до завершального матчу в Берліні проти Тунісу.

...Коли разом з кількома колегами поверталися до Берліна, на гамбурзькому вокзалі випадково зустрілися з трьома президентами: ФФУ — Григорієм Суркісом, «Динамо» (Київ) — Ігорем Суркісом та ФТУ (тенісу) — Вадимом Шульманом. Кавою і

просто щасливий», — сказав мені Андрій після поєдинку.

— У роки кар'єри гравця ви були справжнім бійцем, і от сьогодні ваша команда продемонструвала неабиякі бійцівські якості. Що це? — запитали після зустрічі Блохіна.

— Напевно, те, що мені вдалося передати якийсь досвід підопічним. Я, мов Попелюшка з казки, маюся перетворювати гарбузи на карети...

— Перед фінальною частиною чемпіонату ви казали, що йдете по перемогу. Чи змінилися ваші плани?

тістечками, якими нас гостинно пригостили, ми своєрідно відсвяткували історичну перемогу.

— Ми й іспанцям не повинні були програвати, — сказав нам Григорій Михайлович. — Принаймні не поступатися так некоректно. Сьогодні інша справа. Але порадили і край. Тепер знову до роботи!..

Віктор БРАНИЦЬКИЙ
(з Гамбурга).

На знімку: ось так було на стадіоні в Гамбурзі.

Фото автора.

Табло чемпіонату

ЧС—2006. Німеччина. Фінальна частина. Груповий раунд. 19 червня.

Група G. Того—Швейцарія 0:2. Дортмунд. «Вестфаленштадіон». 63 000 глядачів. **Голи:** Фрай, 16, Барнетта, 88.

Швейцарія, Корея — по 4, Франція — 2, Того — 0.

Група H. Іспанія—Туніс. 3:1. Штутгарт. «Готліб Даймер арена». 51 500. Мнарі, 8 — Рауль, 71, Торрес, 76, 90 (п).

Саудівська Аравія—Україна. 0:4. Русол, 4, Ребров, 36, Шевченко, 46, Калиниченко, 84.

Саудівська Аравія: Заїд, Духі, Тукар (Ххатран, 56), Аль-Монташарі, Аль-Гамді, Амін (Аль-Хавсаві,

56), Нур (Аль-Джабер, 77), Сулімані, Харірі, Азіз, Аль-Кахтані. **Тренер** — Маркос Пакета.

Україна: Шовковський, Несмачний, Тимошук, Русол, Шевченко (Мілевський, 86), Шелаєв, Гусев, Воронін (Гусін, 79), Ребров (Ротань, 71), Калиниченко, Свідерський. **Тренер** — Олег Блохін.

Попереджено: Несмачного, 22, Духі, 41, Аль-Гамді, 57, Карірі, 73, Калиниченка, 77, Свідерського, 89.

Арбітр — Грехем Полл (Англія). Гамбург. «AOL арена». Дощ. 23 градуси. 50 000 глядачів.

Іспанія — 6 очок, Україна — 3, Туніс, Саудівська Аравія — по 1. Іспанці вже забезпечили собі місце в 1/8 фіналу.

Яке майбутнє у друкованого слова?

■ АКЦІЯ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Що станеться з бібліотеками в ХХІ столітті? А далі? Чи збережуться друковані книги і газети? А може, їх замінить Інтернет і нові способи передачі інформації? Такі питання запропонувала обговорити своїм читачам Донецька обласна бібліотека для юнацтва під час проведення Дня «Голосу України». Ось які думки із цього приводу висловили учні ліцею «Меркурій»:

«Через двадцять років книги втратять свою цінність. Світ захоплять комп'ютерні технології, кінематограф (Марія Точило).

«Книги до того часу перебуватимуть у музеях» (Михайло Гараз).

«Можна буде придбати бібліотеку і покласти її до кишені» (Анастасія Пасько).

«Я пропоную створити генетичні бібліотеки. Людина зможе отримати інформацію на генному рівні» (Анна Гостева).

«Хотілося, щоб мої онуки не забули, що таке справжня «жива» книга, що таке шестестіння нових сторінок або ті почуття, які оволодівають тобою, коли ти усвідомлюєш, що книзі в твоїх руках уже понад століття» (Олена Екзархова).

Ось такі різні думки. Найфантастичнішою визнано роботу Анастасії

Кобченко. Школярка прогнозує, що людина майбутнього вмітиме пересуватися в часі: «З допомогою машин часу люди відшукають всі втрачені на даний момент книги, які змальовують давнє минуле людства, і зможуть пересуватися у час написання книги, яку читають». А пропозицію Микити Самойлова створити повний електронний перелік видань, де всі читачі могли б знайти потрібну інформацію, директор бібліотеки Валентина Нікуліна оцінила так: «Це план наших дій, і ми втілюємо його вже сьогодні».

Провідний бібліограф Інга Косміна та завідувачка сектору дозвілля Тетяна Чікіна, які допомагали у підготовці заходу, провели анкетування серед школярів на тему: «Чи знайомі ви із газетою «Голос України»?» Приємно було відзначити, що юні читачі знаходять цікаві для себе матеріали і навіть використовують їх для підготовки рефератів.

Про перше знайомство із газетою учні написали так: «Дізнався із розмови батьків», «Вперше побачила в

кіоску», «Познайомився з газетою під час виборів 2004 року», «Бачила, як цю газету читав тато», «На уроці правознавства вчителька послалася на «Голос України», «Чула давно, а вперше побачила в юнацькій бібліотеці».

Окремі питання анкети стосувалися молодіжних тем: як вони повинні висвітлюватися на сторінках газети? Не будемо приховувати: наші читачі критичували «Голос України» за невеликий обсяг інформації про молодь. «Якщо в газеті з'явиться рубрика, присвячена молоді, як наслідок — молодь почне цікавитися політикою, економікою і проблемами країни», — переконана Анастасія Пасько. «Не все ж молоді дивитися телевизор чи сидіти за комп'ютером», — додає Анастасія Плотникова.

Про що ж донецька молодь хотіла б прочитати на сторінках «Голосу України»: інформацію про вступ до вищих навчальних закладів, навчання і оплату, про освіту і роботу молодіжних організацій, про вибір професії і подальше працевлаштування, про проблеми з батьками і як їх можна вирішити, висвітлювати проблему вступу до інститутів об'єктивно. Не треба запліщувати очі на корупцію; про музику, кіно, моду, новини спорту і культури. Школярі висловлювали побажання, щоб мова публікацій була

■ ПЕРЕДПЛАТИЛА І ВИГРАЛА

Подарунок для вчительки

Учителька географії з Прилук Ганна Петрівна Голуб багато років передплатує «Голос України». Читають газету усією родиною.

— Хороша газета, — каже її мати, Палагея Гаврилівна Прокопенко. — Я знаходжу в ній багато цікавого.

Ганна Петрівна саме була в селі. Тож спортивний костюм — подарунок спонсорів шанувальникам нашої газети — одержала її мама.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Фото автора.

доступніша. А деякі учасники анкетування запропонували свої сили для підготовки газетних матеріалів. І журналісти, й учні, й бібліотекарі зійшлися в одному: в «Голосі України» має бути багатоголосся думок і тем. Дякуємо

всім, хто взяв участь в обговоренні. Обіцяємо: ідеї, які пролунали, стануть поштовхом для нових публікацій.

Ліна КУЩ,
Ірина ОЛЬШАНСЬКА,
Фото Ірини
ОЛЬШАНСЬКОЇ.

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Коли фаза стосунків виходить з ладу

У житті кожної дорослої людини бувають моменти, коли вона, немов дитина, ніяк не може зрозуміти причин того, що відбувається. Логіка зрілої людини відмовляється сприймати реальність, оскільки поведінка людей у ній не відповідає заведеним у житті та суспільстві нормам. Справді, так буває. Принаймні комерційний директор ППФ «Полюс-стар» Наталя Марійчук не боїться зізнатися, що потрапила саме в таку ситуацію: ніяк не може зрозуміти логіку поведінки енергопостачальника. Історія, викладена нею в листі до редакції, звучить так.

Приватна фірма «Полюс-стар» має свій магазин, якому, звісно, потрібне енергозабезпечення. Чотири роки тому між фірмою і ТОВ «ЛЕО» було укладено договір на постачання електроенергії та обумовлено умови, що задовольняли обидві сторони. Все було нормально, претензій один до одного не мали. Але останнім часом керівники ТОВ раптом вирішили перенести електролічильник у своє ТП.

— Це нас здивувало, — розповідає Наталя Марійчук. — По-перше, за спожиту електроенергію ми платимо відповідно до показань лічильника, і заборгованості не маємо, по-друге, у нас немає сумнівів з приводу справності цього приладу, оскільки вчасно він проходить перевірку, зокрема й на справжність пломб. Коротше кажучи, ТОВ виставляє нам рахунки — і ми їх оплачуємо. Лічильник стоїть у щитовій кімнаті магазину, згідно з умовами, отриманими нами при проектуванні. Що не суперечить, на думку Національної комісії регулювання електроенергетики, законодавству.

...8 Березня, свято. У супермаркеті йде жвава торгівля. І раптом зникає одна фаза світла. Мигають лампочки, виходять з ладу холодильники. Керівники магазину, колектив продавців охоплені жахом: що буде з товаром? День пережили з великим напруженням і сподіванням, що все буде гаразд. Наступного дня на прохання Наталі Марійчук Алчевська РЕС надіслала фахівця для з'ясування причини відключення. Електрик перевірів лічильник, проводку і виніс вердикт: мабуть, якісь проблеми з кабелем. Поки з'ясовували причини, з ладу вийшла друга фаза. Керівництво магазину схопилося за голову: що ж робити? Вихід напрошувався один — ремонтувати кабель. Як того вимагають правила, роботи такого плану були погоджені з усіма інстанціями, і 23 березня отримано ордер на проведення земельних робіт. Головний інженер Алчевської РЕС дав схему прокладання кабелю і порадив копати нову траншею поряд зі старою, щоб не пошкодити комунікації, а коли прокладатимуть і заводитимуть кабель у ТП — викликати представника РЕС. Так і зробили. 17 квітня траншея була готова і викликано представника, але досі ніхто не з'явився. Як з'ясувалося, прокладання нового кабелю слід оформити, як для нового будівництва, про що раніше не були попереджені керівники «Полюса», та й правила це не передбачають. І сьогодні, через майже три місяці, які магазин провів без електроенергії, цього і не потрібно.

— Я не можу зрозуміти одного, — хвилюється Наталя Марійчук, — чому головний інженер РЕС, здавалося б, з добрих спонукань радить нам, щоб уникнути великих неприємностей, не розкривати старі траншеї з комунікаціями, а прокладати нові і навіть сам показує, де треба копати. А потім з'ясовується, що ми все робили неправильно, порушили законодавство. Виходить, нас спеціально штовхали на такий крок, щоб потім ми мали неприємності. Ситуація безвихідна: нам не дають відремонтувати старий кабель і не хочуть прийняти і підключити новий.

У той час, як розгорталися всі ці події, дирекція супермаркету одержала несподівано пропозицію від енергетиків: замість згоди на встановлення лічильника у трансформаторній підстанції, кабель ремонтують самі енергетики. Подітися нема куди. Магазин зазнає збитків, тому керівники «Полюс-стар» усно дають своє добро на встановлення приладу в тому місці, де хоче постачальник. Хіба можна залишити магазин, у якому розташовані холодильні установки, без електроживлення? Ні, звичайно. Але того самого дня зникає остання, третя фаза, магазин узагалі залишається без світла. Коли керівники фірми побачили устаткування, що вийшло з ладу, яке належить РЕС, — ахнули! Воно було у край аvarійному стані. Нічого дивного тепер не було в тому, що з ладу вийшли відразу три фази, що й було зафіксовано актом Енергонагляду від 12.04.06 року.

— Логіка електриків проста — читай правила і виконуй, а це кілька томів, — розповідає далі Марійчук. — Але в тих же правилах, п. 2.2, магазин має одержувати електроенергію у своїй щитовій і тому ремонт кабелю повинні робити електрики РЕС. А якщо ми вже заплатили РЕС за послуги електролабораторії, то їх потрібно надати, а не повертати через місяць гроші або мовчати про умови прокладання нової лінії. У тих же правилах — ми, підприємство другої категорії, і РЕС повинна була відновити подачу електроенергії упродовж доби, а не ігнорувати три місяці наші прохання про аварійне електропостачання.

На краще сподіватися не доводилося, тому в терміновому порядку керівники фірми купили електростанцію, щоб не розоритися до кінця.

Більш як два місяці фірма «Полюс-стар» з'ясовує стосунки з постачальником електроенергії, пройшовши всі доступні офіційні інстанції. Як то кажуть, наскочила коса на камінь. Магазин досі не під'єднано до електроживлення і з цієї причини власники торгового підприємства зазнають великих збитків.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Фонд держмайна 22 червня виставить на Київській міжнародній фондовій біржі 15-процентний держпакет Запорізького абразивного комбінату за 21,9 млн. грн. (УНІАН)

Надра на вагу золота

Без уваги держави розвиток гірничо-металургійного комплексу — під питанням

В Україні відзначили 125 років промислової розробки родовищ корисних копалин на Криворіжжі. З Росії, Білорусі, Польщі, Румунії, Австрії, Німеччини та Сполучених Штатів Америки, а також з усіх регіонів України до Кривого Рогу відбулися промисловці та вчені з гірничої справи. Цій події була присвячена ювілейна міжнародна науково-технічна конференція «Сталий розвиток гірничо-металургійної промисловості—2006», яка за традицією відбулася напередодні річниці заснування міста. Її організаторами були: Міністерство промислової політики, Міністерство освіти та науки, Криворізька міська рада, Криворізький технічний університет, Національний гірничий університет, Академія гірничих наук України, асоціація Укррудпром.

Гірничодобувна промисловість — основа гірничо-металургійного комплексу, який є базовою галуззю економіки для нашої країни: адже це 47% надходжень у валюті та понад 26% ВВП. Гірничо-металургійний комплекс в Україні можна порівняти з нафтогазовою галуззю в Об'єднаних Арабських Еміратах.

Питома вага України у світовому експорті залізорудної продукції становить 2,9%, що дає їй змогу посідати п'яте місце у світовому рейтингу ек-

робки флюсової й доломітної сировини; ще два — з видобутку та переробки марганцеворудної сировини — посідають друге-третє місця в світі. Підприємства гірничодобувної промисловості охоплюють чотири найбільші області України, а також Автономну Республіку Крим. Загальна кількість працівників на них — понад 120 тис. чол.

Тільки за 2005 рік під-

На комбінатах ще й досі використовують обладнання, створене за радянських часів

ються кошти і в розвиток сировинної бази, а саме — у виїмання порожньої породи для видобутку руди. Все це істотно знижує можливості самого кар'єру. Позитивних змін можливо досягти лише завдяки вдосконаленню наявних і впроваджен-

системи управління підприємством «SAP for Mining». Відповідна система, що впроваджена на гірничо-збагачувальних комбінатах, є першою за масштабами не тільки в Україні, а й у Європі. Вартість впровадження програмного забезпечення «SAP for Mining» на ГЗКах — близько 23 млн. гривень. А якщо до цього додати ще й інші витрати, такі, як, наприклад, впровадження оптико-

волоконних мереж, купівлю серверів та іншого, то загальні витрати зростають до 60 млн. грн.

Впровадження системи «SAP for Mining» призведе до зростання ефективності використання основних та фінансових заощаджень, удосконалисть операційний контроль на комбінатах, дасть можливість підвищити ефективність технічного обслуговування та ремонту обладнання, підвищить рентабельність підприємства.

На першому етапі буде впроваджено модулі з управління фінансами, матеріальними потоками, збутом, плануванням, виробництвом, з керівництва персоналом. Нині завершено другу фазу першого етапу проекту, яка має назву «концептуальне проектування». Крім того, було уніфіковано бізнес-процеси на ПівнГЗК та ЦГЗК, уніфіковано управлінську звітність, розроблено та впроваджено єдину методологію обліку.

На превеликий жаль, життєво необхідні програми перебудови гірничодобувної галузі доводиться впроваджувати в умовах, коли підприємства ГМК відчувають подвійний негативний вплив. З одного боку, постійно підвищуються ціни на енергоносії, зростають обов'язкові платежі, залізничні тарифи та тарифи держмонополій. З другого — відбувається спад цін на світових ринках металопрокату. Отож без уважного та поважного ставлення держави до проблем та інтересів гірничодобувної галузі України забезпечення розвитку ГМК залишається під питанням.

Олександр ВІЛКУЛ, народний депутат України, почесний президент ВАТ «ПівнГЗК» та ВАТ «ЦГЗК».

Фото з сайта <http://sevgok.com.ua>

На знімку: Північний гірничо-збагачувальний комбінат.

спортерів сировини. Серед країн, які експортують металургійну сировину до Європи, наша країна посідає друге місце після Бразилії. Питома вага нашої держави в експорті залізорудної продукції європейським країнам 11%.

Основу сировинної бази гірничо-металургійного комплексу України становлять 11 залізорудних підприємств з видобування та переробки залізних руд, в тому числі п'ять із підземним і шість із відкритим способами розроблення; чотири підприємства з видобутку та пере-

приємствами галузі вироблено близько 69 млн. тонн руди та концентрату, 28 млн. тонн згрудкованої залізорудної сировини, 16 млн. тонн флюсової й доломітної сировини та 2 млн. тонн марганцеворудного концен-

Підприємства ГМК відчувають подвійний негативний вплив

трату. Обсяг товарної продукції становить понад 16 млрд. грн.

Високі темпи зростання виробництва залізорудної продукції (після

ню нових технологій, зниженню енерговитрат, а також застосуванню виваженої тарифної політики. Для того, щоб реалізувати прагнення вітчизняних виробників перейти на новий технологічний рівень виробництва залізорудної сировини, потрібні, в першу чергу, значні капіталовкладення в модернізацію підприємств.

Так, у лютому цього року на Центральному та Північному гірничо-збагачувальних комбінатах розпочалося застосування нової автоматизованої

Мінус газ, плюс економія

■ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ

Від початку року ЗАТ «Донецьксталь» — металургійний завод» не взяло для доменного виробництва ані грама природного газу. Секрет — у технології із використанням пиловугільного палива та коксу класу «Преміум». Свого часу 1980 року Донецький металургійний був родоначальником нової технології, на яку згодом перейшов увесь світ. А доменна піч № 2 поки що залишається єдиною в Україні, де використовується пиловугільне паливо.

Досягнення донецьких металургів стали предметом обговорення на спеціальній галузевій нараді. Задля справедливості варто відзначити, що в розпал газової кризи наприкінці минулого—на початку цього року і виробничники, і представники уряду заговорили про технологію доменної плавки із використанням пиловугільного палива (ПВП) як один із шляхів істотного скорочення витрат «блакитного палива». Адже чавун — найбільш «енергоємний» із продуктів металургійного виробництва. Найдорожчі і найдефіцитніші компоненти чавуну — кокс і природний газ, частка яких у собівартості становить 30–40 відсотків. «Сьогодні всі металургійні комбінати проробляють технологію пиловугільного палива і мають контакти із розробниками обладнання — на превеликий жаль, зарубіжними. Іноземці не завжди враховують особливості нашої сировинної бази», — відзначив у Донецьку президент Асоціації доменників України Володимир Терещенко.

За словами віце-президента Асоціації металургів України Сергія Грищенка, було б помилкою сподіватися, що із впровадженням нової технології, коли використовується вугілля дешевших марок, можна забути про якість коксу. Досвід донецчан засвідчив: щоб перейти на західні стандарти із використання пиловугільного палива, необхідно досягти їх-таки стандартів якості коксу. Виробництво такого палива вперше в Україні було організовано на ВАТ «Ясинівський

коксосімічний завод» та ЗАТ «Макіївкокс». А використовувалося коксівне вугілля, видобуте у вугільній компанії «Шахта «Красноармійська-Західна № 1».

— Це дало змогу нам цілком відмовитися від природного газу в доменному виробництві, збільшити середньодобове виробництво чавуну на 17 відсотків, а витрати коксу зменшити на 11,6 відсотка, — повідомив технічний директор ЗАТ «Донецьксталь» Борис Крикунов. — Витрати коксу на одну тунну чавуну становлять 390 кілограмів. Це найнижчий показник у галузі.

За оцінками фахівців, завдяки масовому використанню нової технології буде скорочено витрати коксу загалом у металургії на 20 відсотків. А це не лише економічний ефект (на Донецькому металургійному зекономили 51 гривню на кожній тунні чавуну), а й перспектива поліпшення стану навколишнього середовища.

Металурги кажуть, що саме життя спонукає відмовлятися від природного газу. «Ми не впроваджуємо нову технологію, це справа власників металургійних підприємств, — зауважив В. Терещенко. — Однак досвід заслуговує на вивчення і використання. Адже є контрольні цифри, які засвідчують перспективу різкого збільшення виробництва чавуну в країні до 2010 року. На міжнародному ринку вартість чавуну останнім часом зростає. І якщо збережеться стара технологія, нашим металургам знадобиться коксу на 15 відсотків більше, ніж тепер». Тож єдиний шлях, який дасть змо-

Фото прес-служби ЗАТ «Донецьксталь» — металургійний завод».

гу підвищити конкурентоспроможність українського чавуну, — використання більш дешевого пиловугільного палива.

На моє запитання про недоліки технології «безгазової» роботи доменної печі Б. Крикунов відповів так: «Це технологія складна, з нею

треба працювати. Але це зовсім інший рівень. Різниця така сама, як їздити на возі чи літати на реактивному літаку». На підприємстві триває капітальний ремонт ще однієї доменної печі, яка також відповідатиме всім сучасним вимогам.

Ліна КУЩ.

Енергетики відмовляються від вугілля?

Підсумки роботи вугільної галузі Луганської області за п'ять місяців поточного року досить оптимістичні.

3 січня шахтарями видобуто понад 11 мільйонів тонн палива, що становить 116,4 відсотка від запланованого на цей період. Як відзначив заступник начальника Головного управління промисловості і розвитку інфраструктури облдержадміністрації Ігор Токарев, сьогодні немає проблем з надходженням коштів з державного бюджету. Обіцяну матеріальну підтримку вугільні підприємства області отримують, що, зокрема, сприяє вчасному проведенню підготовки нових лав. Рівень прохідницьких робіт, наприклад, на 1000 метрів більше, ніж торік. Проте проблеми продовжують переслідувати гірників. Сьогодні керівників вугільних підприємств непокоїть той факт, що енергетики не беруть вугілля. Насамперед це пов'язано із сезонним чинником. Навіть якісне вугілля не реалізується влітку в повному обсязі і нагромаджується на складах. Шахтарі чекають від уряду врегулювання цієї проблеми, що виникає щороку.

Вл. інф.

Літні прикраси цукроварів

■ МІЖСЕЗОННЯ

ВАТ «Губинський цукровий завод», що на Дніпропетровщині, серед аналогічних підприємств за профілем в Агропромисловій асоціації «Група компаній «Укррос» — наймолодший, і як найменший син — з характером.

За кілька останніх років керівників тут міняли частіше, ніж того хотілося б. І зрозуміло, хоч і вміють тут добре варити цукор, а його завжди бракувало через багатовитратність виробничого циклу, зрадливості цін на сировину і готову продукцію або через дрібні непорозуміння з буяркоздавальниками-трейдерми, з якими слід було підтримувати партнерські стосунки. Адже позбавлений сировини завод — не більш як купа металобрухту. Генеральний директор **Віктор Федоренко (на знімку)**, який заступив на цю посаду на початку цього року, згадує, як скептично цукровари сприйняли рішучий намір відмовитися від послуг трейдерів під час заготівлі цукрових буряків. Він навіть заклався на пляшку коньяку, що без трейдерів вони розпочнуть сезон не гірше, аніж попередній. Тоді, до слова, переробили 261 тисячу тонн цукрових буряків, що дало змогу виготовити понад 35 тисяч тонн солодких кристалів. З'ясувалося, заклався не зопалу — на цукрозаводі ще не стерлася з пам'яті негарна історія з приписками сировини, влаштованими 2003 року экс-керівниками віддале-

них приймальних пунктів завдяки фіктивному трейдерству. І хоч сам факт нестачі виявили і визнали наприкінці року самостійно, про нього тут воліють не згадувати. Але про це нижче. З Губинським цукрозаводом вже виявили бажання співпрацювати цієї осені 95 сільськогосподарських підприємств, які спеціалізуються на вирощуванні солодких коренів, без усяляких посередників. До порозуміння з виробниками доходили трьома шляхами. По-перше, Віктор Федоренко, як директор підприємства, що входить до складу Агропромислової асоціації «Група компаній «Укррос», пообіцяв покрити і почав повертати борги, накопичені ще до того, як завод увійшов до складу «Укрросу». А це близько шести мільйонів гривень. Отже, на його бік пристали такі потужні фермерські господарства, як «Аграрій-2000», який посіяв буряки на площі в 600 гектарів. По-друге, у свою зону бурякування з лютого по серпень три роки поспіль цукроза-

вод інвестує насіння, гербіциди, засоби захисту рослин, пальне, живі гроші на загальну суму до 10 мільйонів гривень. І сільгоспвиробники вже переконалися, що то не пусті обіцянки. По-третє, до співпраці притягують ліберальні і водночас демократичні умови розрахунків за здану сировину на буяркоздавальний пункт. (До слова, їх 6 у радіусі 150 кілометрів від заводу). За цукрові буряки тобі дадуть, що запросиш: хоч гроші, хоч цукор. Це за того, що заводові платити грішми вочевидь вигідніше з огляду на стрімке подорожчання енергоносіїв у передсезонний період.

До енергоносіїв на будь-якому цукрозаводі Агропромислової асоціації ставлення особливе, оскільки головний з них — природний газ. Тут заводське тепло гріє одразу два ближніх містечка. За відгуками, у люті січневі морози в їхніх помешканнях було тепліше, ніж в областях. Або, приміром, забезпечують водою гвардійську військову частину, тривалий час сподіваючись на повернення боргу в 650 тисяч гривень. Гроші лічили вже давно навчилися. Підраховали: за ціни тисячі кубометрів природного газу в 230 доларів США, чим повсякчас лякають політики, і за собівартості тонни цукру в 3300 гривень, завод уже працюватиме нерентабельно. Тому ще торік затвердили програму рекон-

струкції цукрозаводу, яка спирається на скорочення енерговитрат щонайменше на 30 відсотків. На порядку денному — капітально відремонтувати котли, встановити більш економічні паронагрівачі, онувити багатокілометрову мережу труб, автоматизувати низку технологічних процесів. І буяркозбиральні пункти цукрозаводу вже не ті, що були три роки тому, — залізничні ваги для зважування вагонів, автоматизована система обліку сировини... Але головне — пильні очі заводчан і буяркоздавальників. Один з них, керівник агрофірми «Аграрій-2000» Сергій Бреславець, приїхав на завод просто з поля. Він задоволений досягненням солодких коренів і не сумнівається у тому, що Вік-

за цим стоїть набагато більше, ніж за промовистими закликами багатьох політиків про заощадження енергоресурсів. На жаль, у каламутних політичних пристрастях, що вирують у столиці, за великою кількістю слів рідко побачиш правду, а тим паче зрозумієш суть. Цікавлюсь думкою директора Губинського цукрозаводу щодо згадки про його підприємство у відомому журналістському розслідуванні в «Україні молодій» (від 1 червня ц. р.), яке присвячене роботі наших спецслужб. Віктор Федоренко посміхається: «Загалом до діяльності СБУ ані наше підприємство, ані «Укррос» жодного стосунку не мають. А процитований у тій публікації лист до Президента України колишнього співробітника

СБУ і колишнього директора нашого заводу Олександра Горіянова — за змістом і по суті — просто брехня». Дуже прикро, що подвійні стандарти столичної політики рикомештом зачіпають і Губинський цукрозавод зразка 2003 року. О. Горіянов у своєму листі звинувачує президента Агропромислової асоціації «Група компаній «Укррос» Сергія Федоренка (однофамільця теперішнього керівника цукрозаводу. — Авт.) у розкраданнях ... на підприємстві, яке він сам і очолював, у тому, що його незаконно звільнили з посади. І смішно, і гіршно. Адже під час перевірки діяльності ВАТ «Губинський цукро-

вий завод» у сезоні 2003 року було встановлено, що приписувати сировину на деяких буяркоздавальних пунктах розпоряджався не хто інший, як голова правління Олександр Горіянов.

Віктор Федоренко показує мені відповідний Акт перевірки від 25 грудня 2003 р. Цитую: «1. За недобросовестное отношение к своим функциональным обязанностям, превышение служебных полномочий, а также за злоупотребление служебным положением, выразившимся в даче незаконных указаний начальникам Брагинковского, Варваровского, Самойловского и Синельниковского свеклопунктов о приписках сахарной свеклы, комиссия предлагает уволить с занимаемой должности председателя правления ОАО «Губинский сахарный завод» Горіянова А. В.» Акт підписали всі одинадцять членів комісії.

Але повернемося до Губинського цукрозаводу, який активно готує переробні потужності до сезону цукроваріння і... вболіває за футбольну збірну України на чемпіонаті світу. Я згадав це не випадково, оскільки, попри те, що Віктор Федоренко очолив завод лічені місяці тому, він уже встиг створити футбольну команду, бо, каже, любов до цієї гри планетарна. І до того ж знову заклався з кимось, що наступного сезону їхні футболісти виграють першість району.

Сергій ВЛАД.

Смт. «Губиниха» — не глибинка, попри віддаленість від Києва

тор Федоренко виграє парі — на завод приїде достатньо сировини, і він дасть країні добротний цукор.

Портаючи столичні газети, я збагнув, чому селище міського типу Губиниха не асоціюється у мене з глибинкою, попри його певну віддаленість від Києва. Бо розмовляють тут по суті і просто, а не так складно, як у столиці типу політики. Віктор Федоренко, приміром, стратегію програми енергозбереження пояснює трьома словами: треба прибрати парокотел. Відчуваєш одразу, що

що подвійні стандарти столичної політики рикомештом зачіпають і Губинський цукрозавод зразка 2003 року. О. Горіянов у своєму листі звинувачує президента Агропромислової асоціації «Група компаній «Укррос» Сергія Федоренка (однофамільця теперішнього керівника цукрозаводу. — Авт.) у розкраданнях ... на підприємстві, яке він сам і очолював, у тому, що його незаконно звільнили з посади. І смішно, і гіршно. Адже під час перевірки діяльності ВАТ «Губинський цукро-

У Луганській області на шахті «Талівська» смертельно травмовано гірника

Голова Полтавської облдержадміністрації Валерій АСАДЧЕВ працюватиме над добудовою обласної лікарні й тубдиспансеру

До жінки щоночі приходив померлий чоловік

І навіть повідомив, коли вона з ним зустрінеється

■ ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Того вечора все було, як завжди. Окрім, хіба що вечері: Олеся вирішила приготувати щось екзотичне. Все-таки рівно три роки тому їхнє знайомство відбулося!

...Той дзвінок вона запам'ятала назавжди. Телефон дзвонив якось надривно і ніби жалібно. Наче просив: «Не піднімай слухавку, не піднімай! Краще тобі того не чути...»

Зламала каблук — зустріла долю

Вони познайомилися випадково — зустрілися поглядами у переповненому тролейбусі. Випадково їм треба було зійти на одній зупинці. Випадково Олеся перечепилася за сходинок, зламала каблук і, втративши рівновагу, полетіла просто на Олега. Той розвернувся і підхопив дівчину перш, ніж устиг усвідомити, що робить. «Не принц і навіть не на білому джипі, — подумала Олеся. «А може, не така вже й велика трагедія, що моє авто досі в ремонті?» — подумалось Олегові.

Він уже й забув, коли востаннє їздив тролейбусом. Напевно, це було років зо п'ять тому, до того, як його другові прийшла в голову ідея почати власну справу. Хоч як Олег викручувався, а довелося йому з бідного художника перевтілитися в бізнесмена. Досить вдало, між іншим.

Йому не спало на думку нічого оригінальнішого, як запросити дівчину на каву. Олеся лише повела бровою (мовляв, подумаю), і пошкандибала кудись із зламаним каблук.

За три тижні Олег уже бігав по ювелірних крамницях і гарячково шукав обручку. «Мені потрібна найкраща у світі, — казав. — Іншу не хочу!» Олеся ж почувалася Польошкою. Отак нічого-нічого, і раптом — бац! Казка. Це все було аж надто нереально. Часом здавалося, що от-от хтось штурхне в плече і вона прокинеться у своєму старому ліжку чи в потязі, чи на роботі біля увімкненого комп'ютера...

Перед весіллям не знаходила собі місця. Навіть страхіття якесь наснилося: ніби хтось висмикує в неї з голови по волосині за кожну проведену з Олегом секунду. Біль був такий реальний, що вона прокинулася від власного крику. Нічого про це нареченому не сказала. Не встигла, не до того було. Зрештою, зовсім про той сон забула.

Чоловік загинув через два роки після весілля

А тоді... Тоді все мало бути зовсім не так. Олег не мав їхати на ту зустріч. Він не мав сідати за кермо. Він не мав з розгону врзатися в ту маршрутку. Звісно, туман, погана видимість... Але все мало бути інакше, інакше!

Олеся зовсім не пам'ятала, що було після того дзвінка. Ні похорону, ні поминок не могла згадати. Тільки запалакані очі свекрухи і п'яні — свекра. Але вони мали право на власне горе.

А на сороковий день, коли Олеся нарешті наважилася зменшити дозу заспокійливого, їй знову наснилося щось дивне.

...Олежик стояв поруч, живий і навіть усміхнений:

— Не бійся. Ти ж бачиш, я з тобою. Все, що стається, лише на краще, запам'ятай.

І зник. Олесі здавалося, ніби з її серця звалився не камінь, а цілий гірський хребет. Уперше вона заснула справді міцно. Без снів.

Згодом дізналася, що носить під серцем дитя. Новина була водночас і неймовірно радісна — часточка Олега поруч, і сумна. З роботи рано чи пізно доведеться піти, а як жити далі самій — невідомо.

Цього разу Олег був з букетом фіалок у руках.

— Не картайся ти так, подумай краще про дитину. Їй потрібні любов і спокій. А через гроші не переймайся — житимеш у моїх батьків.

Олеся ледве встигла подумати: «Незручно якось...»

— Нічого, я сам з ними про це побалакаю.

Наступного ранку свекруха запропонувала якнайшвидше переселитися до її приміського будиночка.

За кілька місяців у майбутньої мами почалися серйозні проблеми зі здоров'ям. Вона металася від одного лікаря до іншого, слухняно вислуховувала песимістичні прогнози. Потім кинулася до ворожок. Перша сказала: «Матимеш двох хлопчиків. Пологи будуть тяжкі, мало не помреш». Друга майже слово в слово повторила пророцтва попередньої. До третьої ворожки Олеся йти не ризикнула.

...А Олег був зовсім спокійний. Її це на-

віть трохи обурило: як можна лишатися таким незворушним, коли мова йде про життя їхніх дітей!

— Немає підстав для страху. Ти народиш дівчинку, а пологи будуть навіть легші, ніж можеш собі уявити.

До останнього моменту лікарі не могли сказати, хто в Олесі під серцем. Бурмотіли щось нерозбірливе про неправильне розташування плоду, але вона згадувала слова Олежика і більше нікому не вірила.

І правильно робила. Пологи й справді пройшли напрочуд легко. Тільки-но маленьке беззахисне створіння забрали від її грудей, Олеся задрімала.

...Олег стояв серед безмежного поля білих квітів. Вони цвіли всюди, скільки сягало око. А найгарніші, зібрані у великий букет, молодий батько простягнув дружині:

— Вітаю з донечкою!

— Звідки ти все це знаєш?

— Знаю.

Той поцілунок Олеся відчувала на вустах навіть тоді, коли остаточно прокинулася. По-

кімнаті розливався ледь чутний тонкий аромат нетутешніх квітів.

Відтоді він снівся їй майже щотижня. Щось розповідав, радив, просто дивився в очі. Засинала лише з одною думкою: «А все-таки я не вдова!»

Такі шлюби укладаються не на землі

Так минув рік. Олеся щодня гуляла з Софією в улюбленому парку. Якось мимохіть, непомітно для самої себе, познайомилася з чоловіком, який часто вигулював там свого собаку. Софія зовсім не боялася старого сенбернара, а Олесі було про що побалакати з новим знайомим. Вона ж так давно розгубила всіх своїх друзів!

...Олег почав снитися дедалі рідше, а коли приходив, був якийсь засмучений і більше мовчав. Однієї ночі таки відповів на її німе запитання:

— Бачу, тобі самотньо. Я розумію тебе. Звісно, ти можеш вийти за нього заміж, це твій вибір. Але й відповідальність за наслідки теж твоя. Розумієш, такі шлюби, як наш, укладаються не на землі.

Наступного дня Олеся пішла із донькою зовсім в інший парк.

Коли вона знову повернулася на роботу, життя стало більш розміреним і стабільним. Водила Софію до дитсадка, потім до школи, працювала і кожної ночі чекала на зустріч із коханим чоловіком. Говорили переважно про духовне, а частіше просто мовчали. Та якось Олег сказав:

— Мені дозволили нарешті не приховувати дещо від тебе... Ми скоро будемо разом. Я не можу сказати, коли. Але знаю, це буде зовсім скоро.

«Знаю, це буде зовсім скоро», — сказала моя супутниця і загадково, не по-земному посміхнулася. Потяг вистукував свій звичний ритм, а я, приголомшена, не знала, що й сказати.

— Гаразд, ти не дуже переймайся тим, що я тобі тут наговорила, ліпше спати лягай. Пізно вже. А я піду в тамбур, свіжим повітрям трохи подихаю. Тут задихнутися можна. Ще й у таку спеку...

Вона так і не повернулася. На одній із станцій причіпні вагони від'їжджали, і наш виявився останнім. Вона про це не знала. Відкрила двері (проводник забув їх добре зачинити) і зробила крок у прохолодну нічну темряву, до останньої миті не здогадуючись, що оте «соро» вже настало.

Вероніка КАВУН.

Житомир.

Мал.Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Освіта за європейським стандартом

Перспективи України у співробітництві з країнами Євросоюзу підвищують вимоги до навчально-процесу з міжнародного економічного права

У Київському національному економічному університеті імені В. Гетьмана завершилася реалізація другого європейського проекту «Нові навчальні програми з

міжнародного економічного права в КНЕУ» за програмою Tempus-Tacis, що передбачає запровадження нової магістерської програми та вдосконалення бакалаврської у міжнародно-правовому аспекті.

Проект, розроблений на юридичному факультеті КНЕУ три роки тому, виграв гранд програми Tempus-III транс'європейського плану кооперації у сфері вищої освіти між Євросоюзом та країнами-партнерами і здійснювався разом з університетами Відня, Носамбрія, Партенопе. Тому в церемонії підбиття підсумків узяли участь також науковці відомих європейських вузів.

— Рівень нашої співпраці з зарубіжними колегами досить високий, — розповів декан юридичного факультету, професор, член-кореспондент НАНУ Віталій Опришко. — І тоді, коли ми разом опановували першу спільну програму «Правове регулювання економіки», і тепер, коли завершуємо

наступну. Спільними зусиллями нам удалося підвищити рівень української вищої освіти з правових дисциплін до європейських вимог. Торік було підписано меморандум про співробітництво з Університетом Носамбрія, що дає змогу студентам КНЕУ здобувати диплом про вищу освіту обох країн.

Ректор КНЕУ професор Анатолій Павленко відзначив, що найважливішим з виконаних завдань цього проекту є відкриття у наступному навчальному році нової магістерської програми «Міжнародне економічне право», і з цього приводу вже прийнято відповідну ухвалу вченої ради університету. Водночас науковці наголошували, що фактично, окрім КНЕУ, в Україні жоден з понад 200 вузів, котрі навчають юристів, спеціально не готує фахівців з міжнародного економічного права. Тоді як потреба у фахівцях такого профілю дуже велика. Адже за роки своєї незалежності Україна стала членом понад 100 міжна-

родних організацій, основу діяльності яких становить економічне співробітництво. Тому кошти, витрачені Єврокомісією на спільний проект, сприятимуть не лише належному рівню підготовки фахівців у цій сфері, а й подальшому розвитку правової освіти в Україні.

На знімку (зліва направо): ректор КНЕУ професор С. Степаненко, директор центру міжнародних зв'язків КНЕУ професор А. Наливайко, студентка юридичного факультету КНЕУ О. Онищенко, керівник сектору міжнародної технічної допомоги Кабінету Міністрів України А. Іщенко, директор департаменту європейської інтеграції Кабінету Міністрів України С. Куликова, директор департаменту міжнародного співробітництва та євроінтеграції Мінекономіки О. Єфремов, ректор КНЕУ професор А. Павленко, декан юридичного факультету професор В. Опришко.

Надія КАЛИНЕЦЬ.

Фото автора.

Прилуцька пожежна «бджілка»

■ НОВИНКИ ТЕХНІКИ

Унікальну пожежну автомашину європейського рівня створили вітчизняні конструктори у Прилуках. За оцінками фахівців, їй поки що немає аналогів в Україні. Хоча вона невеличка за розміром, водночас своїми параметрами та функціями замінює кілька звичайних пожежок.

Цей працелюб АПД-3 (3310)-336, як «бджілка», є багатофункціональним автомобілем першої допомоги під час гасіння пожеж та проведення аварійно-рятувальних робіт різних класів.

Чим же він відрізняється від інших?

— Наша розробка — сучасний проект, за яким майбутнє у виробництві пожежної та аварійно-рятувальної автотехніки, — розповідає голова правління ВАТ «Конструкторське бюро пожежних та спеціальних машин» Юрій Стариковський. — На малогабаритному шасі ГАЗ-3310 «Валдай» міститься до 3,5 тонни всього обладнання. Загальна його кількість наближається до 130 одиниць!

— Але сюди не вміститься стільки води, як у звичайній пожежній цистерні!

— Це так. Наш пожежний автомобіль модульної структури з корозієстійким алюмінієвим кузовом має поліпропіленову ємність об'ємом 1000 літрів, — продовжує керівник. — Однак ствол-розпилювач, перше, формує потужніший струмінь, по-друге, мотонасос високого тиску дає можливість гасити вогонь навіть на верхніх поверхах багатоповерхівок. А отже, вода витрачається ощад-

ливіше. А відтак, малогабаритний пожежний автомобіль забезпечує гасіння водою з піноутворювачем у чотири рази довше, ніж звичайна пожежна автоцистерна.

— Нічого собі «бджілка»!

— Але це не єдиний його плюс. Повноцінна комплектація аварійно-рятувальним обладнанням та засобами захисту персоналу дає змогу використовувати автомобіль під час ліквідації наслідків ДТП, надзвичайних ситуацій, у важкодоступних місцях тощо. Чотири потужні прожектори на висувній шоглі освітлюють зону аварії, повені чи пожежі. Є й тут медичний відсік із засобами для надання першої медичної допомоги для достатньої кількості постраждалих. Автомобіль має сучасні засоби зв'язку, різноманітні додаткові рятувальні системи, речовини пожежогасіння. Передусім він забезпечує доставку до місця надзвичайної події екіпажу у складі 3-5 рятувальників.

Важлива й така деталь. «По-

жежна допомога» дешевша за подібні зарубіжні спецавтомобілі приблизно втричі!

Ще дізнаюся, що ВАТ «КБ Пожспецмаш» сьогодні є практично єдиним підприємством в Україні, де забезпечують повний цикл виготовлення спеціальних автомашин від розробки проектної документації до проведення їх випробувань. За останні три роки тут поставили замовникам майже 20 нових моделей пожежних цистерн, автомобілів комбінованого гасіння вогню, аварійно-рятувальних автомашин, насосно-рукавних станцій. У Прилуках розширюють

спектр виробництва спецавтотранспорту для різних галузей економіки. Нині продукція прилучан має попит в Азербайджані, Грузії, Туркменістані, замовляє її НАК «Нафтогаз України», підприємства системи «Укренерго».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Прилуки
Чернігівської області.

На знімку: головний конструктор Сергій Івахненко (ліворуч) та голова правління підприємства Юрій Стариковський демонструють суперновинку ВАТ «КБ Пожспецмаш».

Фото автора.

А В КОТЛОВАНІ ЖДАВ СЮРПРИЗ

У Дубні археологи знайшли діамант, який майже століття таївся під землею

Територія Державного історико-культурного заповідника міста Дубна для археологів завжди була щасливою на знахідки. Однак знахідка, що трапилася дослідникам минулого під час нинішньої експедиції, очолюваної кандидатом історичних наук Богданом Прищепом, перевершила всі сподівання.

Уперше за всю історію розкопок на дубенських теренах на триметровій глибині викопано діамант, вмонтований у перстень, котрий, схоже, родовідно передавався з покоління у покоління. Справжню вартість діаманта ще належить оцінити експертам, але вже тепер зрозуміло, що ця річ унікальна. А таїлася вона у землі у ганчірному згортку разом з іншими цінностями, серед яких особливо вирізняються два ланцюги для носіння орденів. Вони й понині яскраво виблискують на сонці, бо зроблені з жовтого металу.

— Кожна місцина під новобудову на заповідній території проходить археологічне дослідження, —

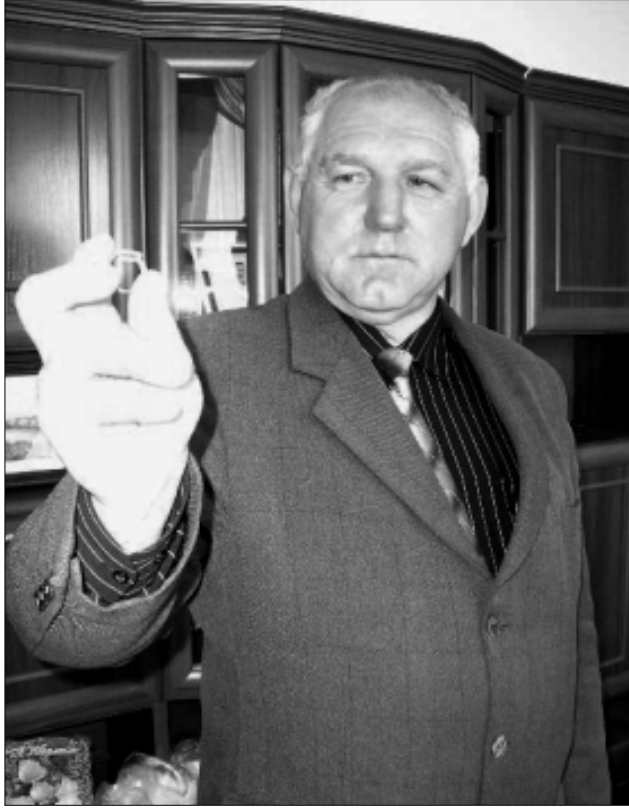
розповідає директор Державного історико-культурного заповідника Дубна Петро Смолін. — Так, приміром, було торік, коли неподалік замку знесли стару хату, а в її підмурівку знайшли чимало історичних реліквій. У тому числі й вельми оригінальну — рицарську шкіряну перчатку, яка попри століття збереглася у хорошому стані. Несподіванка чекала на науковців, коли за два десятки метрів від Дубенського замку замість старої будівлі запланували звести нову.

— Я ніколи не сподівався, що тут можна знайти щось цінне, — розповідає дубенська довгожителька Ніна Олійник, помешкання котрої розташоване не-

подалік від виритого котловану. — Бо коли ми сюди переселилися, усе було грабоване-переграбоване. Практично у кожній будівлі — зірвана підлога, поколупана стеля. Зрозуміло, що під час війни тут хтось щось шукав. Шукали і знаходили зазвичай золото, адже раніше в центральній частині міста мешкали євреї.

Зрештою, і сам керівник археологічної експедиції не дуже сподівався знайти коштовності. Богдан Прищеп був «налаштований» на кераміку, залишки колишніх споруд, древню зброю, адже при князях Острозьких місто славалося зброями. Але археологія саме цікава тим, що вона, як і погода, часто непередбачувана. Таке трапилося й у Дубні.

Окрім Богдана Прищепи, знахідці щиро радіє керівник дубенського гуртка юних археологів Віталій Ткач, котрий допомагав проводити роз-

копки і першим натрапив на схованку. Усі речі колись були загорнуті у ганчірку і замасковані у підвальному приміщенні. Нині тканина практично не збереглася. Свою роль тут, звичайно, відіграв час. А ще пожежа, котра колись тут сталася. Дослідники встановили навіть її приблизний час — перша світова війна. Саме тоді тут часто вибухали снаряди і один з них, схоже, не тільки завалив хатину, а й спричинив пожежу. Принаймні монети царського періоду із гравіюванням імператорів Олександра III та Миколи II (остання має дату 1913 рік) дуже обгорілі. Сліди вогню та попелу закарбовані також на підсвічниках, срібних чарках та ложках, згаданому перстні. А ось жовто-золотаві ланцюги та діа-

мант зовсім не потьмянили ні від часу, ні від вогню. Що це справді так, дубенчани невдовзі зможуть переконалися самі, адже, як стверджує Петро Смолін, знайдені дорогоцінні та історично важливі предмети після досліджень та реставраційних робіт залишаться у місті, і дубенчани та гості Дубна матимуть змогу милуватися ними.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімках: у руках директора Державного історико-культурного заповідника Дубна Петра Смоліна головна сенсація цьогорічних розкопок — обгорілий перстень, у який було вмонтовано діамант; на місці розкопок.

Фото Євгена
ЦИМБАЛЮКА.

Експозиція поповнилася завдяки митникам

Дніпропетровськ. Митники передали обласній науковій бібліотеці та художньому музею кілька предметів, вилучених у пасажирів в місцевому аеропорту, що є міжнародним. Загалом за останні два роки на дніпропетровській митниці затримано 15 раритетів, які мають визначену експертною історичну і культурну цінність. Скажімо, згідно з правилами про переміщення культурних цінностей можна безперешкодно вивезти книги, да-товані випуском не раніше 1945 року. Навіть якщо одну з вилучених і переданих бібліотеці книжку експерти оцінили всього у 80 гривень, а другу зі стародавніх гравіюрами — в 757 гривень — це для науковців безцінні речі. За словами співробітників музею, поповнення фондів шляхом передачі експонатів від митної служби відбувається вперше. І якщо справа так піде далі, то музейні працівники офіційно організувати спеціальну експозицію від митників.

Сергій КРАВЧЕНКО.

«Премікс»: хто поставить крапку?

Закарпатська область. Це намагалися зробити закарпатські еменесівці. Але під час спроби перевезти залишки цієї речовини з території науково-дослідного інституту Академії аграрних наук України, розташованого у селі Велика Бакта Берегівського району, на Мужівський завод поліметалічних руд, мешканці Мужієва перегородили дорогу до підприємства. Люди кажуть, що бояться невідомої речовини.

«Голос України» вже двічі порушував цю проблему. У жовтні 2005 року газета опублікувала матеріал «Преміксів карусель», а в лютому нинішнього — «Речовий доказ вагою в тисячу тонн». Остання публікація стосувалася того, що органи прокуратури заборонили перевозити невідому суміш, доки не буде остаточних експертних висновків. Тим часом фахівці МНС України вже вантажили «преміксом» кілька десятків залізничних вагонів, щоб відправити їх у безпечне місце. Але частина цієї речовини ще залишається у мішках просто неба, а вагони стоять на колях — висновків щодо безпеки або небезпеки «преміксів» нема й досі.

Але так довго тривати не могло. Тому з ініціативи Головного управління МНС у Закарпатській області було прийнято рішення перевезти «премікс» на територію «Закарпатполіметалів» і надійно загерметизувати його.

Щоб зняти пікет, до мужівців приїхав начальник ГУ МНС України в Закарпатській області Юрій Чижмар, проте двогодинне спілкування з пікетувальниками виявилось марним, повідомили у центрі пропаганди ГУ МНС України в Закарпатській області. Люди не погодилися на розташування речовини поблизу села через відсутність інформації про її склад. Тому «премікс» знову довелося повернути на територію інституту. Рятувальники очікують відповідних рішень екологів та правоохоронців.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Сьогодні у Львові відбудеться міжконфесійний молодіжний семінар українських, єврейських та польських студентів «Ковчег»

■ БЛАГОДІЙНІСТЬ

Монастир для майстрів

Свято-Іоанновський монастир заснований в ім'я уродженця Харківщини, святителя Іоанна, архієпископа Шанхайського і Сан-Франциського, Чудотворця. Він славний любов'ю до ближнього. За його прикладом, наш монастир допомагає тим, хто цього особливо потребує. Обитель має досвід соціальної реабілітації бездомних підлітків і дорослих шляхом залучення їх до творчої праці. У наших майстернях (іконна, столярна, ювелірна тощо) є умови для подолання навичок ледарства і дармоїдства через творчість або через просте залучення до праці.

Але тут не вистачає місця, і монастир почав будувати нові житловий і виробничий корпуси. Це було б неможливо без допомоги добродійників. На кожному богослужінні церква возносить молитви за жертвователів, адже за словами св. Іоанна Шанхайського, «Жертви наші в ім'я Бога приймає сам Бог».

Просимо вас надати посильну фінансову допомогу доброму починанню, перерахувавши на розрахунковий рахунок монастиря суму в 300—500 гривень. А ми, на подяку за богоугодну допомогу, передаємо вам набір ікон «Домашній святий куток», виготовлених у наших майстернях.

Одержувач: Свято-Іоанновська парафія. Р/Р: 26000000000110 у КФ АБ «Факторіал Банк», МФО 380258.

Ідентифікаційний код: 25718810. Призначення платежу — благодійна допомога.

Хай не збідніє рука того, хто дає, і пошле вам Господь усе необхідне для сього тимчасового життя й все для наслідування життя вічного.

Настоятель Свято-Іоанновського монастиря ієромонах Олексій.

Адреса благодійності

Дуже просимо вас: допоможіть, будь ласка, звести храм, який будеється на місці явлення Божої Матері в м. Борщеві. В нас немає коштів, щоб його добудувати. Залишилась надія на Божу і вашу жертвну допомогу, за яку Всевишній Господь Вседержитель сторицею віддячить вам. У храмі, побудованому за вашою допомогою, постійно буде возноситися молитва за вас і родини ваші. Наперед щиро дякуємо.

Пожертвування просимо надсилати за такою адресою:

Україна, Тернопільська область, м. Борщів, Ощадний банк України, Борщівське відділення № 6353. Розрахунковий рахунок: № 2600030034. Валютний розрахунковий рахунок: № 2600130034840. ЗКПО 22600924. МФО 398068.

З повагою, християнською любов'ю до вас — настоятель храму Борщівської Божої Матері митрофорний протоієрей о. Іван Яворський і православна громада м. Борщева.

У п'ятницю в Національній філармонії України прозвучить знаменитий Каддиш-реквієм «Бабин Яр» Євгена СТАНКОВИЧА

«Я — художник, але ж не до такої міри!»

Уявіть два серйозні документи. В одному сказано, що Київ — столиця, а в другому той таки Київ записано як сільгоспугіддя. А тепер уявіть, що хтось бере отой другий документ, приходить і каже: «А що це тут у вас за столиця?! У мене ось написано, що це сільгоспугіддя! Шукайте собі десь інше місце для столиці! А я тут капусту вирощуватиму!»

Скажете, цього бути не може? Але дещо подібне таки трапляється.

У Києві (який поки що — столиця) на вулиці Десятинній, у будинку 1/3, в напівпідвалі, вже 20 літ орендує майстерню художниця Емма Беглярова.

Завдяки пані Бегляровій ця майстерня стала одним з тих місць, що й роблять Київ столицею в очах Європи. В цій майстерні часто бували культурні аташе посольств. Міністр культури Данії після виставки Беглярової взялася негайно встановити культурні відносини з Україною, про яку раніше не мала уявлення. Емма Беглярова не раз представляла наше мистецтво у Франції, Німеччині. Посольство Італії для Днів культури України в Римі відбрало твори Т. Яблонської та Е. Беглярової разом із шедеврами Національного художнього музею.

І от приходить до пані Беглярової начальник ЖЕКУ № 1005 п. Зарубенко В. Ф. та й каже, що, мовляв, наші двірники житлом не забезпечені, от і виходить, що треба їй вибиратися з майстерні.

Що ж, двірники — теж люди.

Але й художники нібито — люди. Для художника втратити майстерню — гірше, ніж втратити квартиру. На захист художниці встали Спілка художників і Спілка кінематографістів (Беглярова — член обох спілок), і Мінікультури, і депутатський запит з'явився, ще й «5-й» телеканал зняв про це сюжет.

Після цього, 15 лютого 2006 року, з'явилося розпорядження Шевченківської районної у м. Києві ради: Бегляровій Еммі Костянтинівні дозволено продовжити оренду згаданого підвального нежитлового приміщення площею 67,5 кв. м. в буд. по вул. Десятинній під творчу майстерню до 20.02.2007 р.

Документ підписано головою ради М. Харитончуком.

Отже, мистецька громадськість столиці могла заспокоїтися?

Але в той самий час начальник ЖЕКУ № 1005 п. Зарубенко В. Ф., мабуть, також побував в управлінні нежитловим фондом і комунальним господарством. Бо якимось дивом напівпідвальне приміщення, яке було нежитловим 30 літ, в одну мить стало, за документами, житловою трикімнатною квартирою! Ось цей документ від 3 березня 2006 року — розпорядження Шевченківської районної у м. Києві адміністрації про те, щоб включити до службових приміщень «трикімнатну квартиру номер 11-А в цокольному поверсі у будинку номер 1/3 по вул. Десятинній».

Отже, та сама площа одним документом визнається нежитловою, а іншим документом — житловою. А ви кажете: так не буває!

Обидва документи підписано однією людиною — паном Харитончуком. Він там вже не працює. А документи лишилися! Обидва — дійсні.

Причому другий документ з'явився без відома художниці. Її поставили перед фактом. У нас до художника ставляться ніжно — мов до малої дитини, якій на вуха можна повісити будь-що.

Втім, п. Беглярова каже: «Я — художник, але ж не до такої міри!»

Київ — столиця. Принаймні деякі документи про це свідчать. Є угода про співпрацю між Київською держадміністрацією і радою Національних творчих спілок про всіляку підтримку в розбудові культури міста. В угоді сказано, що майстри мистецтв є гордістю Києва, отож, їм треба сприяти і т. д. Отак і сприяють.

Фото з архіву Емми БЕГЛЯРОВОЇ.

У всьому світі в центрі столиць (як і в Києві) нежитлові приміщення швидше викупить бізнесмен для офісу, аніж художник для майстерні. Але в європейських столицях передбачили цю проблему і надали довгострокову оренду митцям на пільгових умовах. І художників там не витісняють високими орендними цінами. А художники за те влячні й роблять ті міста привабливими для туристів, та й для своїх. Власне, це і є культурна політика міста.

У нас вона інша. Художника місцева влада привірнула до підприємця. Договір оренди, що його отримує художник, враховує тільки інтереси орендодавця, термін угоди — один рік, що надає орендодавцю право постійно підвищувати орендну плату, яка зросла з 2003 року у 25 разів! Крім орендної плати, художник сплачує щороку оціночну вартість — 1000 грн. Тобто художник європейського рівня Емма Беглярова за свій підвал сплачує трохи більше, ніж платила б у Парижі в «Cite dez'Art», в гостьовій майстерні з ден-

ним освітленням і всіма зручностями.

Але Київ не Париж і, мабуть, не хоче бути на нього схожим.

П. Беглярова відмінила виставку в Брюсселі й не залишає майстерню — боїться за долю картин. Бо з ЖЕКУ приходять подивитися, чи за призначенням використовується приміщення. І кажуть: а що це у вас тут сторонніх речей типу картин повна квартира? Їм відповідають: бо це майстерня художника! А вони кажуть: а в документі написано, що квартира!

Така ситуація в Києві не поодинокі. В облозі зараз багато художніх майстерень, і на порозі у кожної маячить постать «бездомного двірника». Хоч двірник тут ні до чого. Просто ці майстерні у вигідному місці розташовані.

Є надія, що ситуація зміниться. В столиці новий голова міськради, людина інтелігентна. Його оселю прикрашають пристойні твори, серед них є й картини Беглярової.

Ріфат ХАЙРЕТДІНОВ, директор видавництва «Інтерграфік».

Фестиваль — справа родинна

Народний артист України Ростислав Бабич, відомий диригент, професор державної Академії керівних кадрів культури і мистецтв, допитувався під час зустрічі у співаки і композитора Броніслава Соєтисіс: «Що за фестиваль ви проводите в Кам'янці-Подільському? Стільки про нього наслухався, так само й про унікальне місто, був би щасливий хоч подивитися». Броніслава, яка керує відділенням Асоціації діячів естрадного мистецтва України і є президентом фестивалю, одразу запросила його очолити журі ювілейної, п'ятої, «Старої фортеці». І Бабич погодився.

Ідея всеукраїнського дитячого фестивалю мистецтв багато років не давала їй спокою: хотілося вбити одразу трьох зайців — дати талановитим дітям України гарну нагоду зустрітися і позмагатися, а за це подарувати їм знайомство з містом-легендою, колишньою столицею України, а головне: подружити українців сходу та заходу, півночі й півдня. Адже, скажімо, зі Сходу ідуть до Кам'янця ще не так багато туристів. А на «Стару фортецю» подають заявки і з Луганщини, і з Криму, і з Одеси, і з Львівщини... Наполегливий президент фестивалю змогла розкрутити свою ідею. З самого початку інтерес до «Старої фортеці» вдалося викликати у нових зірок практично в кожній області нашої держави. І навіть дворічна перерва через проблеми з фінансуванням не стала пере-

поною для фестивалю, який робить головний наголос на народному мистецтві. До слова, пані Броніслава заохотила до його організації майже всю свою родину. Найбільше обов'язків у чоловіка Дмитра, доцента Кам'янець-Подільського державного університету. Він і прес-секретар, і технічний директор, і «опікун» з побутових питань. А донька Олеся спеціально приїхала з Німеччини, де зараз навчається, щоб бути ведучою «Старої фортеці». Залюбки долучилися до доброї справи художній керівник Чернівецької обласної державної філармонії Остап Савчук та головний балетмейстер народного ансамблю пісні і танцю «Трембіта» Іван Хашовий.

Напевне, з таким само інтересом, як Ростислав Бабич, до Кам'янця щоразу прагнуть таланти з усіх куточків України, щоб позмагатися в пісні, танці, грі на музичних інструментах. Цьогоріч зібралися понад 300 учасників, іншим просто довелося відмовити: проблема з поселенням. У санаторії «Лісова пісня» ледве вистачило місць для прибулих з інших областей, а хмельничанам доводилося шовечора повертатися додому, а на ранок знову приїжджати. Проте ні це, ні холодні дощі, які загрожували співакам застудою, не налякали.

Журі визначило трьох володарів гран-прі у вокальному жанрі. Це Тетяна Лис із Червонограда Львівської області, котра працює в жанрі естрадної популярної пісні. Інша переможниця, Ольга Каганюк, котра співає автентично, одразу після «Старої фортеці» їде на два міжнародні конкурси — до Прибалтики та Лос-Анджелеса. Своєрідним гімном фестивалю стала пісня «Я українець» у виконанні Олега Іваху з Дрогобича, ще одного переможця (в середній групі). У молодшій групі вокалістів найкращою була кам'янчанка Оля Підскоцька. Серед танцюристів пальму першості віддали зразковому хореографічному ансамблю «Сяйво» з Кам'янця-Подільського.

Цього року «Стара фортеця» пройшла під патронатом виконавчого комітету Кам'янець-Подільської міськради та за підтримки управління культури, туризму і курортів Хмельницької обласної держадміністрації. Схоже, вона отримала нарешті справжніх батьків. Вони, а також спонсори фестивалю — приватне підприємство «Миронюк», ВАТ «СпецРБУ», кафе-бар «Карфаген», магазин «Візит» та салон шкіряного одягу «Анталія» жодного учасника не відпустили без чудових призів.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Умови для мови

«Відсутність державної мовно-культурної політики, зми-нюючої позиції російської мови, не тільки не знімає, а навпаки, загострює напруженість конфлікту на мовному ґрунті».

Це — з книги Лариси Масенко «Мова і політика» (1999). Політики її не читали — й діждалися загострення мовного конфлікту. Ми попросили пані Ларису МАСЕНКО, доктора філології, завідувачу кафедрою української мови НаУКМА, висловитися щодо «регіональних мовних ініціатив».

— Для цього використали Євро-пейську хартію регіональних і міно-ритарних мов. Хартія призначена для захисту мов, яким загрожує за-гибель, які мають менше ста тисяч носії. І взагалі, оті поняття — регі-ональна, меншинна, міноритарна мо-ва — у нас просто неправильно пе-рекладені, при перекладі розірвали поняття «регіональні» й «меншин-ні».

— Так, але чи не пізно про це го-ворити? Наша російська мова вже під захистом хартії юридично, й тепер Європа наглядатиме, щоб вона була захищена від української?

— Наш Мін'юст вже довів, що російська мова в Україні не має під-став входити до того переліку, у Мін'юсті працює комісія, з тим, щоб переглянути список мов, які підлягають дії хартії. І в Європі цей наш список затримано, не лише че-рез російську мову, а з анекдотич-них причин, через неграмотність, там, приміром, написано «єврейська мова», а такої нема, є ідиш та іврит. Отже, поки що Європа не буде нічо-го відстежувати.

— Але ж «регіональні ініціативи» нібито саме в руслі хартії?

— Це те, що передбачали мовоз-навці, коли почався клопіт навколо ратифікації хартії. Ми тоді писали Кучмі, що у нас хартію використано для захисту російської мови. Йдеть-ся ж не про захист російської, а фактично про витіснення україн-ської мови з певних регіонів.

— Але ж у тих регіонах реально є двомовність.

— Реально те, що українська там не виконує ролі державної мови. Й це провина нашої влади. П'ятнад-цять років як українська вважається державною, але жодного контролю за виконанням цього закону нема.

— Що таке «механізм контролю» в такій тонкій сфері як мова?

— В усіх цивілізованих країнах є спеціальні структури, які відповіда-ють за мовно-культурну політику. І вони там обов'язкові, й тільки у нас, через наше небажання чи надто квю-ле прагнення до власної держави, цього всього немає.

Сьогодні, до речі, розроблено в Мін'юсті концепцію державної мовної політики. Що це має бути? Приміром, як у Франції, де є Де-партамент мовної політики при президенті й Рада мовної політики при уряді. А конкретні мовні пи-тання, як-от правопис, це справа Академії наук, її правописної комі-сії.

У нас немає цього нічого, навіть робота правописної комісії зависла. Елементарно, немає навіть служб мови. А багато хто цього потребує, але де можна вивчити українську мову, де є такі курси? От фірма ро-бить рекламу — куди їй звернутися за консультацією? Нема куди! Нічо-го нема. Тому й адміністрація, місь-ка чи будь-яка, дозволяє собі знева-жати закон про мову. При цьому по-силаються на права людини. Але ж закон про мову стосується офіцій-них, а не приватних ситуацій. А в нас який начальник хоче, той офі-

ційно говорить, не хоче — ні. Але жодна країна з постколоніальної си-туації в такий спосіб не виходила.

— Ви навели приклад Франції. Але то не постколоніальна країна. А яка модель ситуативно ближча нам?

— Чеська найближча нам, бо чехи колись пе-режили, як і ми, денаціо-налізацію. В Празі на по-чатку ХХ століття майже не розмовляли чеською, лише німецькою, всі — інтелігенція, офіцерство, згадаймо Швейка, всі йо-го начальники німецько-мовні, хоч вони чехи, як і він. Але дуже тверда по-зиція Масарика, першого президента Чехословач-чини, змінила мовну кар-тину. Масарик був де-мократ, ідея об'єднання Європи — це його ідея. Але щодо мови він був твердим. І чехи поверну-ли собі мову.

— А потім знову прий-шли німці!

— Так, але Масарик встиг це зробити в перші роки існування держави. Мовна політика ефектив-на, якщо впроваджується швидко. Масарик ввів обов'язкові іспити з чесь-кої й словацької мови для держслужбовців, для офі-церів. Популяризація чеської культури стала обов'язковою. При тому він залишив німецькі уні-верситети, німецьку пре-су. Ця політика була на-стільки успішною, що по-тім німецька анексія Су-детів та окупація цього процесу не зупинила.

Але так, як ми виходимо з пост-колоніальної ситуації, так ніхто не виходить. Є приклад, дуже сумний, не вартий наслідування — це при-клад Ірландії. Здобувши незалеж-ність, там лішили обидві мови, ан-глійську й ірландську, й досі мають проблему саме з ірландською, а тим часом країна лишилась без своєї культури.

Усі інші країни виходили з пост-колоніальної ситуації, тільки по-вертаючи собі мову. Фіни так само. Адже Гельсінкі було шведськомовне місто! Але вони ввели державну мовну політику, й за 20 років у Гель-сінкі кількість носіїв шведської й фінської мов зрівнялася. І суржик свій подолали: коли з Росії фінів пе-реселяли туди, то селили окремо від шведів, щоб не культивувати сур-жик!

Це важливо, бо що таке суржик, приміром, наш? Це результат домі-нування російської мови, це роз-клад мови зсередини. Суржик процвітає, бо дуже малий вплив правильної літературної мови. Адже наші ЗМІ переважно російськомов-ні, й це теж веде до подальшого ви-тіснення української мови і розкла-ду її зсередини.

У Харкові чи Донецьку скоро бу-де важко знайти людину, яка просто грамотно зможе говорити україн-ською. Попри те, що її вивчають у школах. Але, якщо так буде далі, то у цих регіонах і за освіту візьмуться. Підручників там уже не вистачає, я не знаю, наскільки це правда, що в школах Луганщини вже вчать «И-сторию российской отечества»...

Зрештою, мовна політика має бу-ти спрямована на виховання моло-дого покоління. Але ж розважальна сфера культури віддана російській мові, всі популярні ігрові жанри. Тут іде розмивання нашої національної

заговорили примусово, бо в адміні-стративній сфері чи у вузі — всюди російська, як ти говоритимеш укра-їнською?

Тому державна мова має бути та-ки одна. І там, де це контролює дер-жава, там справді є примус, але по-гляньте, що відбувається, коли його нема! Коли Кучма дозволив іти в де-путати без обов'язкового володіння українською мовою, це одразу зав-дало величезної шкоди, бо «ніхто ні-чого не зобов'язаний». Це не модель Масарика: хочеш зробити керівну кар'єру — вивчай мову.

А щодо сфер, де держава «не втручається», то необхід-но створити пільгові умови для української культури, тобто культу-ри, створеної україн-ською мовою, і макси-мально її популяризува-ти в ЗМІ, передусім на ТБ. Там же тепер пере-важно російська продук-ція або наша російсько-мовна. Що від цього ма-ємо? Те, що на сході й досі лякають дітей Пет-люрою, я вже не кажу про Бандеру. То чи ми формуємося як самодос-тагні нація? А при цьо-му український телека-нал «Культура» можна подивитися лише вночі, він що — прирівняний до порнографії? Але ж у нас російськомовна пор-нографія йде у прайм-тайм!

Є соціальний закон наслідування: підлітки формуються на масовій культурі. А що їм пропо-нує їхня батьківщина Ук-раїна, окрім закликів і га-сел? Треба подбати про розвиток розважальної української культури, пе-редусім розрахованої на молодь. Ця культура не виникне сама собою, її треба створювати.

— На ринку розважаль-них послуг свій попит...

— Це спекулятивна по-зиція. Те саме кажуть про пресу. Скільки у нас російських газет реєс-труються як українські? Це ж не пи-тання «регіональних мов», це вплив сусідньої держави. Кажуть: ці газети відповідають смакам читача. Але ж це брехня — насправді ці газети спершу формують смаки. А ми каже-мо: ну, так склалося! Але ж «склало-ся» не само собою, а в результаті певних зусиль, а ми нічого не роби-мо.

Останні роки дуже ускладнили ситуацію. Щоб щось зробити, по-трібна передусім воля тих, хто при владі. На жаль, поки що твердої во-лі до захисту української культури я не бачу. Все намагаємося показати, які ми толерантні. Ціною втрат.

Єдина мова і культура — запору-ка міцності держави. І навпаки. Молодь добре відчуває цю слаб-кість. Якщо для перших студентів часів незалежності українське було престижним, то для нового поко-ління це зовсім не так. Ситуація з погляду філолога дуже погана. У Чернігові в молодіжних тусовках уже за українську мову можуть по-бити. То куди ж ми йдемо? Це на-слідок не толерантності — слабко-сті, а слабкість не поважають.

Записав Віталій ЖЕЖЕРА. Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

свідомості й формування російських поведінкових стереотипів — через оті молодіжні передачі, що йдуть з Росії чи створюються тут за росій-ським зразком.

— Це сфера недержавна, який тут може бути контроль? Як можна ко-гось до чогось примусити?

— Так, але ж насправді мова — це завжди примус. Мова завжди нав'язується, але, коли ситуація нормальна, ми цього не помічаємо й не вважаємо дурницею, що в Поль-щі треба розмовляти польською, в Росії — російською. Це примус, з яким ми згодні. А от говорити в Ук-раїні українською — нам дивно! А це впливає з неприродності нашої ситуації — бо ми наполовину аси-мільовані. Росія нас наполовину свого часу асимільовала, у нас кіль-кість носіїв обох мов приблизно од-накова. І отак, напівасимільовані, ми прийшли до незалежності, й за-консервували цю ситуацію як нор-мальну — хоч вона не є нормальна, бо дві державні мови нікого не по-мирять.

Помирити можна було б, якби у нас якась територія була заселена росіянами, але ж у нас, окрім Кри-му, всюди змішано. Навіть у Донба-сі, й не тільки там, багато українців говорять російською — по суті, вони

■ ПРЕМ'ЄРА

Смерть у прекрасній пустелі

У Національній опері України відбулася прем'єра «Манон Леско» видатного італійського композитора Джакомо Пуччіні.

Сюжет опери варто на-гадати. Молода дівчина Манон Леско зраджує ко-ханого, бідного студента Рене де Гріє, заради гро-шей старого розпущеника Геронта. Але кохання сильніше: Рене прощає Манон і пропонує їй тіка-ти. Обурений старий звинувачує дівчину у розпус-ті, й її висилають до Аме-рики (!!!). Вірний де Гріє іде за нею. Закохані пот-рапляють у пустелю, де Манон помирає —змуче-на, але очищена кохан-ням.

Режисер-постановник спектаклю — Італо Нун-ціата (Італія), диригент постановник — американ-ка Кері Лінн Вілсон. Во-ни робили оперу без то-тального осучаснення, в класичному вигляді. А на Заході (останнім часом і у нас) люблять експеримен-ти з оперними виставами. Варто відзначити цікаві знахідки, запропоновані художником-постановни-ком Марією Левитською. Так, «пустелю» створено за допомогою сукна, роз-кладеного по підлозі, а колір створювався освіт-ленням. Спершу піски ос-ліпили жовтогарячим кольором, далі пустеля все темнішала, ставала блакитною, синьою, і в момент смерті Манон усе навколо де Гріє почорні-ло. Це вражає красою та драматизмом.

Дисонансом до роботи постановників стало ви-конання опери. Незважа-ючи на світове визнання, Кері Лінн Вілсон нічого не вдалося зробити з ор-кестром Національної опери — музиканти роз-ходилися із солістами, з хором і навіть поміж со-бою. Майстерність дири-гента пані Вілсон було гучно розрекламовано пе-ред прем'єрою, але на прем'єрі не можна було не помітити явного ігно-рування диригентом гру-пи ударників, які були змушені самі відраховува-ти такти до вступу. Здава-лось, що К. Л. Вілсон ди-ригує виключно соліста-ми. Може, це й спричи-нило низьку якість орке-стрового виконання, що залежить саме від уміння диригента.

Щодо вокалістів. Ма-нон (Тетяна Анісімова) виглядала невпевнено і не завжди справлялася зі своєю партією. Перед прем'єрою керівництво театру з гордістю повідо-мило, що на цю, справді складну, роль у нас претендують аж вісім співа-чок (до прем'єри лише-чось троє). Якщо Т. Анісі-мова виявилась найкра-щою, то рішуча впевне-ність у силах Національ-ної опери видається пере-більшеною. Хоча один без-зумовний талант все-таки був на сцені — це вико-навець партії Рене де Гріє Дмитро Попов. Окрім іде-ального виконання, Д. Попов вразив чудовою акторською майстерні-стю, силою, пристрасстю та драматизмом. Завдяки цьому блискучому співа-кові спектакль не розва-лився, і овації прихильної публіки можна віднести саме на його рахунок.

Анастасія ВАСИЛЬЄВА.

■ ФОТОФАКТ

У Національній філармонії України відбувся концерт, присвячений 25-й річниці творчої діяльності лауреата міжнародного і всеукраїнських конкурсів, артиста ансамблю народних інструментів «Дивограй» філармонії баяніста Володимира Марунича. Він автор майже 120 оригінальних інструментовок, обробок і перекладень для різних складів ансамблів і оркестрів. Гастролював у США, Англії, Шотландії, Швеції, Польщі та інших країнах.

На знімку: грає «Дивограй».

З баяном — В. Марунич.

Анатолій СЕЛЕНТІЙ. Фото автора.

Додаток до річної фінансової звітності АБ Укоопспілка за 2005 рік, яка була надрукована в виданні "Голос України" 25.05.2006 р.

Примітка 28. Потенційні зобов’язання банку на 31 грудня 2004 р.

Рядок	Найменування статті	тис. грн. За 2004 рік
1	Гарантії надані	
2	Зобов’язання з кредитування, що надані, з них:	9847
2.1	Первинний строк погашення - до 1 року	9809
2.2	Первинний строк погашення - більше 1 року	38
3	Акредитиви	
4	Авалі	1031

Голова правління
Головний бухгалтер

М. О. Левінський
Т. В. Мельниченко

Примітка 28. Потенційні зобов’язання банку на 31 грудня 2005 р.

Рядок	Найменування статті	За 2005 рік
1	Гарантії надані	30
2	Зобов’язання з кредитування, що надані, з них:	3983
2.1	Первинний строк погашення - до 1 року	3603
2.2	Первинний строк погашення - більше 1 року	380
3	Акредитиви	
4	Авалі	467

Голова правління
Головний бухгалтер

М. О. Левінський
Т. В. Мельниченко.

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України від 18 березня 2004 року №1625-IV «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Севастопольський апеляційний господарський суд повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидата на посаду судді Севастопольського апеляційного господарського суду безстроково БОРИСОВОЇ Юлії Володимирівни.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області повідомляє про те, що в газеті «Голос України» від 15.06.2006 р. № 108 (3858) слід читати: 1. гарантійний внесок — 3464,31 грн. 2. гарантійний внесок — 4626,39 грн.

Додатково до фінансової звітності за 2005 рік, опублікованої в газеті "Голос України" № 90 (3840) від 19 травня 2006 р., Акціонерний банк "Банк регіонального розвитку" надає:

Примітка 28.1. Потенційні зобов’язання банку за станом на 31 грудня 2005 року

1. Розгляд справ в суді.

За станом на 31 грудня 2005 року в суді розглядалась 1 справа про стягнення з банку 182 тис. грн. боргу на користь клієнта банку - юридичної особи.

2. Зобов’язання, що пов’язані з кредитуванням.

У нижчезазначеній таблиці відображаються контрактні суми позабалансових фінансових інструментів банку, що дають змогу видати кредит клієнтам:

Рядок	Найменування статті	За 2005 рік	За 2004 рік
1	2	3	4
1	Гарантії надані	922	3 951
2	Зобов’язання з кредитування, що надані, з них:	47 676	46 559
2.1	Первинний строк погашення - до 1 року	36 232	42 330
2.2	Первинний строк погашення - більше 1 року	11 444	4 229
3	Акредитиви	0	0
4	Авалі	1 259	0

3. Надана застава (за даними групи позабалансових рахунків 951).

(тис. грн.)

№ з/п	Активи, надані під заставу	Сума
1	2	3
1	Майнові права на грошові кошти по 2 міжбанківським угодам	5 578
2	Майнові права вимоги повернення кредитів по 6 міжбанківським угодам	69 000
3	Цінні папери по 1 міжбанківській угоді	5 824

4. Зобов’язання оперативного лізингу (оренди).

Загальна сума майбутніх мінімальних орендних платежів за невідмовною орендою для кожного з таких строків оренди:

до одного року	- 388 тис. грн.;
від одного до п’яти років	- 1 380 тис. грн.;
понад п’ять років	- 4 029 тис. грн.

Голова Правління
Головний бухгалтер

І. М. Яценко
В. О. Чуйкіна

Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Чернігівській області повідомляє про проведення конкурсу з продажу комплексу майна Семенівського виробничого управління житлово-комунального господарства. До складу комплексу майна входить нерухомість та обладнання. Місцезнаходження майна: Чернігівська обл., м. Семенівка. Початкова вартість — 4 260 грн., в т. р. ПДВ. Переможцем конкурсу вважається учасник, який запропонував найвищу ціну та бере на себе обов’язки щодо виконання фіксованих умов конкурсу. Заявки на участь у конкурсі приймаються до 26 червня 2006 р. включно, за адресою: 14033, м. Чернігів, пр-т Миру, 139 к. 22. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу в розмірі 17 грн. перераховуються на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області: р/р 260044492 ЧОД АППБ «АВАЛБ» МФО 353348, код ЄДРПОУ 26334916. З питань ознайомлення з об’єктом продажу, фіксованими умовами та порядком оформлення участі в конкурсі звертатись за телефоном 8 (04622) 5-63-78, 5-63-56. Конкурс відбудеться 4 липня 2006 року о 10.00 год. за адресою: м. Чернігів, пр-т Миру, 139, к. 22.

Господарський суд Черкаської області (18000, м. Черкаси, бульв. Шевченка, 307) від 25 травня 2006 р. по справі №01/904 сільськогосподарський виробничий кооператив «Собківка» (20352, Черкаська обл., с. Собківка, вул. Леніна, 11, код ЄДРПОУ 03794393, р/р 256006351195001 в ЧФКБ «Приватбанк», МФО 354347).

Розпорядником майна призначено ліцензованого арбітражного керуючого Смілянця Сергія Миколайовича, поштова адреса: 20300, Черкаська обл., м. Умань, вул. Урицького, 38, кв. 44. Ліцензія серії АБ 176200 від 07.09.2005 року.

Претензії кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Екологічні системи і технології» (Київська область, м. Обухів, вул. Каштанова, 1, код ЄДРПОУ 13672712) визнано банкрутом, відкрито його ліквідаційну процедуру.

Господарський суд Київської області (справа №40/116-06, постанова від 31.05.2006 року).

Ліквідатор Єгоренков Сергій Валентинович, ліцензія серії АБ №176113 від 12.07.2005 р., поштова адреса: 01133, м. Київ, а/с №149.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 01.06.2006 р. по справі № Б-50/114-05 Печенізького КП «Водоканал» (Харківська обл., смт Печеніги, вул. Хмельницького, ЄДРПОУ 21249850, п/р № 2600700464 у ХОД АППБ «Аваль») визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бондаренка І. Е., ліц. АБ № 216943 від 28.04.05 р. 61022 м. Харків, пл. Свободи, 7, тел.(057) 7580-304.

Постановою Господарського суду Харківської області від 25.05.2006 року по справі № Б-19/84-05 державний виробничий комплекс «Спеціалізований завод по термічній переробці твердих побутових відходів» (61031, м. Харків, проспект Гагаріна, 360, код 05514436) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Федорченка Андрія Володимировича, ліцензія серії АА № 779212 від 11 серпня 2004 р., 61058, м. Харків, вул. Р. Ролана, 12, кім. 411.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під’їзд) постановою від 6 червня 2006 р. у справі № Б-31/11-06 товариство з обмеженою відповідальністю «Марія» (61174, м. Харків, пр. Перемоги, 67, кв. 464, п/р 26000183580000 в ХФ АКІБ «УкрСиббанк» ХРУ, МФО 351641, код ЄДРПОУ 30753494) визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором ТОВ «Марія» призначено арбітражного керуючого Паркулаба Володимира Григоровича (ліц. АА № 719826 від 25.05.04 р.; 61003, м. Харків, вул. Університетська, 9).

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 01.06.2006 р. по справі № Б-39/52-06 приватне підприємство «ДДС» (ЄДРПОУ 31374502, Харківська обл., м. Мерефа, вул. Шевченка, 25) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Корчан С. П. (ліц. АБ № 116273 від 09.02.2005 р., Харків, пр. Правди, 5, буд. 7, кв. 8

Постановою господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 13.06.2006 р. по справі №6/18-06 Дочірнє підприємство відкритого акціонерного товариства «Сумбуд» будівельно-монтажного підприємства «Хіммашбуд-2» (40020, м. Суми, вул. Скрябіна, 38, код 14026374) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чупруна Євгена Вікторовича, ліцензія серії АБ №176263 (адреса: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, кімн. 49-А).

Загублене свідоцтво приватного підприємця Костенко Ігоря Олександровича №04055765Ф0020888 від 15.03.2000 р. вважати недійсним.

Ліцензію №051108 від 24.03.2006 р. видану ТОВБК «Мастер Строй», код ЗКПО 34061113 вважати недійсною у зв’язку з втратою.

ШАНОВНІ АКЦІОНЕРИ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ СТРІЛОЧНИЙ ЗАВОД»

Повідомляємо Вас, що Правління товариства прийняло рішення про скликання загальних зборів акціонерів ВАТ «Дніпропетровський стрілочний завод» на 08 серпня 2006 року о 13:00 години за адресою: м. Дніпропетровськ, пр. Калініна, 47 (палац культури ім. Ілліча).

Порядок денний:

1. Відкликання та обрання Голови та членів Правління Товариства.

2. Відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.

3. Відкликання та обрання Голови та членів Спостережної ради Товариства.

4. Про зміну реєстратора, що здійснює ведення системи реєстру власників іменних цінних паперів Товариства.

5. Внесення змін та доповнень до Статуту Товариства.

6. Про внесення змін та доповнень до внутрішніх документів Товариства.

Реєстрація акціонерів та їх представників відбудеться 08 серпня 2006 року з 11-00 до 12-45 за місцем проведення зборів.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі паспорт, а представникам акціонерів - паспорт та доручення на право представляти інтереси акціонерів на загальних зборах, оформлене згідно з вимогами чинного законодавства.

Телефон для довідок: (056) 374-91-33, факс: (056) 374-91-37.

Правління Товариства.

06.07.2006 року о 10 годині 00 хвилин у будинку Мелітопольського міськрайонного суду, розташованому у м. Мелітополі, вулиця Шмідта, 11, відбудеться судове засідання по розгляду цивільної справи, відкритої за позовом Миронова Олега Володимировича до Азізова Іси Алсейтовича та Деменкова Володимира Володимировича про стягнення суми боргу, на яке запрошуються відповідачі по справі Азізов Іси Алсейтович та Деменков Володимир Володимирович.

29.06.2006 року о 14 годині 30 хвилин у будинку Мелітопольського міськрайонного суду, розташованому у м. Мелітополі, вулиця Шмідта, 11, відбудеться судове засідання по розгляду цивільної справи, відкритої за позовом ВАТ «Мелітопольський елеватор» до приватного підприємця Говорун Володимира Федоровича та Шетеля Сергія Юрійовича про визнання недійсним договору, на яке запрошуються відповідачі по справі Говорун Володимир Федорович та Шетеля Сергій Юрійович.

Полтавське відкрите акціонерне товариство «Облагропостач»

ПОВІДОМЛЕННЯ

про проведення Загальних зборів акціонерів

Шановні акціонери!

Повідомляємо, що згідно рішення Правління від 09 червня 2006 р. Загальні збори акціонерів ВАТ «Облагропостач» відбудуться 01 вересня 2006 р. о 16-й годині за адресою: м. Полтава, вул. Жовтнева, 66 (актовий зал), 6-й поверх).

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про фінансово-господарську діяльність товариства за 2005 рік.

2. Звіт голови спостережної ради.

3. Звіт і висновки голови ревізійної комісії.

4. Затвердження річних результатів діяльності (бухгалтерської звітності, балансу товариства та висновків ревізійної комісії).

5. Різне.

В разі неможливості прибути особисто, просимо попередити про це правління ВАТ та оформити довіреність на право участі в зборах ВАТ на уповноваженого представника. При його відсутності Ви можете оформити довіреність на голову Ради ВАТ «Облагропостач» Ківшика Петра Андрійовича.

Паспортні дані: КН №480339, виданий Київським РВПМУ УМВС України в Полтавській області 03.10.1997 р.

Довіреність повинна бути засвідчена нотаріально, сільською Радою за місцем проживання акціонера, правлінням ВАТ або реєстратором.

Реєстрація учасників зборів проводиться 01 вересня 2006 р. з 14:30 по 15:30 год. за місцем проведення зборів.

При собі мати паспорт, довіреність на право участі в зборах уповноваженої особи.

Телефони для довідок: 66-89-10, 50-99-09.

Правління ВАТ.

Рішенням №1 Директора Дочірнього підприємства «ТН-Нафтозберігання» від 31 травня 2006 вирішено припинити діяльність Дочірнього підприємства «ТН-Нафтозберігання» (зареєстроване Житомирською районною державною адміністрацією Житомирської області 12 листопада 2002 року, номер запису про включення відомостей про юридичну особу до ЄДР І 287 120 0000 000529, код ЄДРПОУ 32198321, місцезнаходження: Україна, 12430, Житомирська область, Житомирський район, ст. Станишівка, п/р №26005270785001 в ЖФ КБ «Приват Банк», м. Житомир, МФО 311409) шляхом ліквідації.

Ліквідатором з припиненням діяльності призначено Директора ДП «ТН-Нафтозберігання» Чабанова Віталія Івановича, поштова адреса: Україна, 12430, Житомирська область, Житомирський район, ст. Станишівка.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2 (двох) місяців з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Житомирської області постановою від 01 червня 2006 р. у справі №7/104-Б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Страхова компанія «Полісся» - 11500, Житомирська обл., м. Коростень, вул. 1-го Травня, 43-Е. Ідентифікаційний код 33136816. Відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Крутоус О. В., ліцензія серії АА №630050 від 13.01.2004 р. Адреса для листування: м. Житомир, майд. Пуятинський, 2, офіс 202. Заяви кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) ухвалою від 29.05.2006 р. порушено справу №12/66-06 про банкрутство Малого приватного підприємства «Хлібороб» (41100, Сумська обл., м. Шостка, вул. Маяковського, 14/190, ідент. код 30134491, банківські реквізити: п/р 26007225, в Глухівському відділенні АППБ «Аваль», МФО 337524)

Розпорядником майна призначена Наумова Ольга Василівна, ліцензія АА № 216964 від 27.04.2005 року (40030, м. Суми, вул. Харківська, 122, 3-й поверх).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

21 червня в Україні хмарна погода з проясненнями. Короткочасні дощі, подекуди грози, град, шквали 15—20 м/с. У північних, центральних, Одеській, Миколаївській областях місцями сильні дощі. У східних областях та в Криму переважно без опадів. Температура вночі 13—18°, вдень 22—27°, у південній частині місцями 30°, у західних, північних та центральних областях 19—24°

■ З ЖИТТЯ ЗІРКОВИХ

Ольга Сумська віддає перевагу відпочинку з родиною

Час літніх відпусток стартував. Але Людмила Добровольська і Алла Мазур — ведучі каналу «1+1» — не впевнені, що зможуть вирватися з ефіру в теплі краї. Вони захоплюються подорожами в країни, де ще жодного разу не ступала їхня нога. Сергій Полховський і Євген Зінченко зможуть подумати про відпустку тільки після 9 липня — фіналу спортивного марафону і спец-проекту «1+1» — «Футболштрассе».

Анатолій Борсюк проводить відпустку тільки разом із дружиною. Вони не є шанувальниками такого виду відпочинку, як лежання на пляжі, їм подобається подорожувати світом. Нині у подружжя за планом — Бельгія та Нідерланди.

Ведуча «Імперії кіно» акторка Ольга Сумська теж віддає перевагу відпочинку з родиною.

— Без чоловіка і без дитини мені нецікаво. Загалом я довго відпочивати не люблю — ледарюю хіба що в серіалі. Актор стомлюється від тривалого ненормованого відпочинку. Тому якихось три-чотири дні можуть часом замінити повноцінний місяць для нормальних людей.

Така настанова коректує і сам характер відпочинку — Ольга має намір вирватися з родиною на кінофорум «Бригантина» у Бердянську і на фестиваль в «Артеку». А решту часу присвятити зйомкам у двох фільмах — «Маєстро Березовський», де грає роль княжни Тараканової, і «Примітивний погляд на речі» Олександра Шпіро.

Світлана МАКСИМОВА.

«Гайдамаки» на мундіалі

«Гайдамаки» вирушили у європейський тур, щоб підтримати українську збірну на чемпіонаті світу з футболу та представляти Україну на найбільших концертних майданчиках Німеччини в рамках культурної програми світової першості з футболу. Гурт виступатиме з презентацією свого європейського альбому «Україна кличе» — аналогом української платівки «Перверзія».

Як зазначив соліст гурту Олександр Ярмола, спорт є важливою складовою життя, але в наш час спортсмени забувають про духовне зростання, приділяючи увагу лише нарощуванню м'язів. Він порадив спортсменам рівнятися на античність, де рівномірно розвивалися і тіло, й розум. А самі учасники гурту також не забувають про фізичні вправи.

Двадцять третього червня у Берліні, одразу по закінченні матчу Україна—Туніс, відбудеться сольний концерт гурту для всіх уболівальників. Окрім Берліна, двадцять сьомого червня відбудеться концерт «Гайдамаків» у Мюнхені та ще у семи містах Німеччини. Співатиме колектив лише рідною мовою. Адже, за їх словами, Україну в Європі сприймають як самостійну державу і до етнічної культури країни ставляться з повагою.

Олена КОЛОМІЄЦЬ.

Ніколь Кідман виходить заміж

Актриса Ніколь Кідман і кантрі-співак Кейт Урбан офіційно повідомили про своє весілля.

Місцем проведення весілля преса називає невелику католицьку церкву на півночі Сіднея, неподалік будинку, де живуть батьки Кідман. Гостями на церемонії, як припускають папараці, будуть австралійські актори Наомі Уоттс, Хью Джекман і Рассел Кроу, а також режисер Баз Лурман та медіа-магнат Руперт Мердок.

Кідман, нагороджена премією «Оскар» за фільм «Годінник» (2002), і Кейт Урбан, володар «Греммі», познайомилися на прийомі, влаштованому на їхню честь австралійським консульством у Лос-Анджелесі. Кідман на той момент уже була розлучна зі своїм першим чоловіком — Томом Крузом. Від цього шлюбу в Кідман є двоє прийомних дітей — Ізабелла і Коннор.

І Ніколь Кідман, і Кейт Урбан виросли в Австралії. Їм обом по 38 років. Про свої заручини вони повідомили в січні 2006 року.

Дефіле ідей

■ ДИКТАТУРА МОДИ

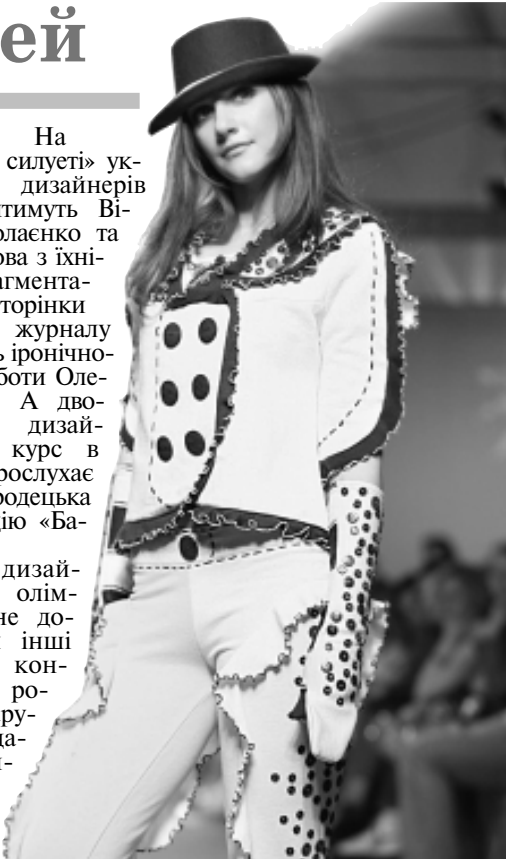
Під час дефіле фіналістів національного конкурсу молодих дизайнерів «Сезони моди: погляд у майбутнє», яке зібрало в галереї мистецтв «Лавра» столичних шанувальників авторського одягу, було неймовірно спекотно. По-перше, учасникам, у яких паморочилася голова від хвилювання. По-друге, їхнім моделям: адже, незважаючи на пляжний антураж а-ля «Літній коктейль», міні-колекції рясніли грою фактур і тканин, арт-техніками і ручною роботою, ідеями й талантом конкурсантів. Та найспекотніше довелося авторитетному журі, до складу якого увійшли В. Анісімов, Т. Земська, О. Ворожбит, О. Гапчук, В. Краснова та інші майстри голки. З 24 фантастично креативних, вельми професійних і переважно етнічних колекцій було доволі важко обрати переможців.

І все-таки, гран-прі — навчання англійської мови у Лондоні та премію від спонсорів — отримала Олена Буреніна за буфонату «Амбівалентність ар-

хетипу». На «Руському силуеті» українських дизайнерів представлятимуть Віталій Ніколаєнко та Олена Іскова з їхніми «Фрагментами». На сторінки модного журналу потраплять іронічно-казкові роботи Олени Яшук. А двотижневий дизайнерський курс в Італії прослухає Надія Городецька (за колекцію «Бариня»).

Утім, дизайнерського олімпу напевне досягнуть й інші фіналісти конкурсу, чий роботи зачарували глядача. Принаймні роботи Наталі Гап'як, Юлії Овчарик, Марини Хандоги, Ганни Пінько, Олени Ясинської та Ірини Околіти (на знімку — одна з її моделей) свідчать про

серйозний талант і потенціал молодих дизайнерів.
Юлія ПОТАПЕНКО.
Фото надано організаторами конкурсу.

Море, фортеця, фестиваль...

Уже традиційно наприкінці червня в славному місті Білгороді-Дністровському на території старовинної фортеці відбудеться III молодіжний арт-фестиваль «Фортеця». Хоча цей захід — доволі молодий (три роки — то майже «дитячий» вік), але обертів він набирає «недитячих». Якщо перша «Фортеця» у 2004 році збрала майже 30 000 глядачів, то друга 2005-го — 50 000, а цьогорічна, за планами організаторів, поб'є всі рекорди: очікується близько 80 000 шанувальників музики. До речі, про вагомість фестивалю свідчить ще й те, що 22 травня 2006 року Президент України підписав доручення уряду про підтримку заходу. За словами Костянтина Захаренка, прем'єр-міністра молодіжного уряду, який є головою оргкомітету «Фортеці», це дуже відчувається, оскільки дало змогу розв'язати майже «автоматично» чимало адміністративно-бюрократичних проблем. До того ж Міністерство сім'ї, молоді та спорту надало фестивалю відчутну фінансову підтримку. Гроші, з огляду на наше недешеве життя, не дуже

великі (приблизно 15 відсотків бюджету заходу), але це — вартість сцени і звуку, а найголовніше — визнання свята музики на державному рівні. А про визнання «Фортеці» серед музикантів найпромовистіше свідчить кількість заявок, поданих молодими українськими гуртами на участь — понад 150. Звичайно, не всі пройшли прискіпиви худраду — виступатимуть близько 20. З них у перший день гратимуть поп-гурти, другий буде присвячений клубній музиці, третій — року. А завершальний акорд на гала-концерті зроблять зіркові гості — гурти «Ляпіс Трубецькой», «Брати Карамазови». До речі, організатори обіцяють якісь цікаві сюрпризи, тож до цих улюблених імен додадуться ще двоє-трое не менш знаних. А тим, хто не зможе приїхати, радимо читати газету «Голос України», яка є інформаційним спонсором III молодіжного фестивалю «Фортеця» і обіцяє розповісти про всі сюрпризи...

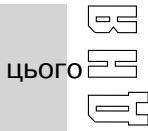
Олена СКРИПКА.

На знімку: такою була минулорічна «Фортеця».

Фото Анастасії СУПРОТІНІО.

Сторінку підготовлено за матеріалами і фотографіями інформагентств, інтернет-сайтів та власних кореспондентів.

21 ЧЕРВНЯ

■ 1822. Відкрито Севастопольську морську бібліотеку.
■ 1860. Помер Микола Маркевич, історик, етнограф та письменник. Автор, зокрема, «Історії Малоросії» у 5 томах.
■ 1910. Народились російський поет Олександр Твардовський та український — Іван Нехода.
■ 1923. У Києві, на заводі «Фізико-хімік», виготовлено перший вітчизняний водомір.
■ 1961. З нагоди 20-річчя героїчної оборони столиці України удостоєно звання «Місто-герой». Засновано медаль «За оборону Києва».
■ 1971. Археолог Борис Мозолевський знайшов у Товстій могилі знамениту скіфську пектораль.

Редактор номера
Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід БРОВЧЕНКО,
Анатолій ГОРЛОВ,
Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Іван ІЛЛЯШ,
Світлана ПИСАРЕНКО,
Віталій СУДДА.

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

► Рукописів не повертаємо.

► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російськими мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплата ціна на 2006 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн.
та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І.
(Друкарня «Нормальне ценно») 61068, м. Харків,
вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 110

ВАТ «Видавництво
«Київська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2343

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53,
454-81-34,
454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua

— загальний

reklama@golos.com.ua —

відділ реклами

let@golos.com.ua —

відділ листів

foto@golos.com.ua —

відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010022 >